

Lundehund *nytt*

Medlemsblad for Norsk Lundehund Klubb
nr 4, november/desember 2014, 35. årgang

Kennel
VINTERSKOGEN

Tajgan
Samojedhund
Norsk Lundehund
ingvild.espelien@vinterskogen.no
www.vinterskogen.no
tlf 90114352

Lundehund *nytt*

Redaksjonskomité:

Elin Mariboe Hovde, redaktør
Solveig Bjørkenes Steinnes, journalist
Jon Wagtskjold, produksjon

ePost: redaksjon@lundehund.no
www.lundehund.no/lundehundnytt

Postadresse:

Redaksjonskomiteén for Lundehund-nytt
v/Elin Mariboe Hovde, Snarumsveien,
3370 Vikersund

Forfatterne er ansvarlige for innholdet i egne artikler

Trykk: Erik Tanche Nilssen AS
ISSN 1891-1919 (trykt utg.)
ISSN 1891-1927 (online)

Frister for innelevering av artikler

Utgave	Frist-dato
Nr 1	1. februar
Nr 2	1. mai
Nr 3	1. september
Nr 4	1 november

Annonsepriser fra 2014

Medlemmer NLK		
	Per utgave	Helår 4 utg
Helside	500,-	1 500,-
Halvside	250,-	750,-

Øvrige annonsører		
	Per utgave	Helår 4 utg
Helside	1 000,-	3 000,-
Halvside	500,-	1 500,-

Alle priser for fargeannonser

Frist for innsending av stoff til neste Lundehund-nytt: 1. februar 2015

Forsidebildet er av Hilldur Vinter, og eier Inger Vahlquist skriver: "Hilldur Vinter är född hos Aud Sommer, på bilden är hon 2 månader den togs 23 dec förra året, så nu är hon alltså drygt 1 år. Hon bor på svenska västkusten på ön Orust. Hilldur är min tredje lundehund och hon lever tillsammans med Mountjoy Busiga Barbro (som blir 8 år i dec). Fotot är taget av min dotter: Jill Vahlquist".

Bildet er også vinner av vår lille "forside-konkurranse" denne gangen. Andre bilder vi mottok finner dere bak i bladet.

Innhold

Fra klubbens leder	4
Husk å betale medlemskapet	5
Fra redaksjonskomiteén	6

Klubbaktiviteter

Informasjon om NLKs hjemmeside	6
Fortell oss hvordan du forer hunden din	8
Vi kan fortsatt pare tisper fra de er 15 måneder	8
NLKs huskeliste for nye oppdrettere	9
Nytt fra krysningsgruppa	10
Årets Aktivitetshund 2014	14
Årets Utstillingshund 2014	15
Grensetreffet 2014 med dobbeltutstilling på Morokulien	16
Dogs4All 2014	44
Avdeling Nordlands høsttreff i Saltstraumen	49
Nytt fra Trøndelag	50

Artikler

Livet med krysningsvalpen Hekla	12
Foredrag om IL hos lundehund	18
Dyktig mor	21
Lundehunden Embla som foreleste på Universitetet i Oslo	22
Berre ein hund	23
Høstsafari i Hallingdal	25
Lær hunden å bruke hodet	30
Å fange lemen	32
Hjemmelaget madrass til buret eller hundesenga	36
Bilder fra året som gikk	43
Foto til juleforsiden, hva fikk vi i ePosten?	48

Faste poster

Norsk Lundehund Klubb	4
Lundehunder født, og hvor de dro	7
Lillelunden med julenøtter	46
Valpeformidling i NLK	51
NLK avdelinger	52
Komiteer og tillitsvalgte	53
NLK Kontaktpersoner	54
Æresmedlemmer	54

Kontakt din nærmeste dyrebbutikk

VOM OG HUNDEMAT

- din våtforspesialist

Hunden din jakter optimalt med Vom og Hundemat som drivstoff

- 100% Norske animalske råvarer
- Høy smakelighet
- Høy energitetthet

Riiserveien 82,
Mansrud Gård,
1860 Trøgstad

Norsk Lundehund Klubb

Klubbens adresse:

Norsk Lundehund Klubb
v/leder Rita Hartvigsen Daverdin,
Hyllanvn. 2, 7517 Hell

Klubbens regnskapsadresse:

Norsk Lundehund Klubb
v/kasserer Sigrun Rytter,
Eidsvollbakken 33, 2080 Eidsvoll
KTO: 7877 06 94409 ,
IBAN NO91 7877 0694 409 ,
BIC/SWIFT DNBANOKKXXX

Styret i Norsk Lundehund Klubb 2014/2015:

Felles ePost: styret@lundehund.no

Leder: Rita Hartvigsen Daverdin,
Hyllanvn. 2, 7517 Hell.
Tel. 922 36 662
ePost: leder@lundehund.no

Nestleder: Turid Helfjord,
Solgløttv 90, 2848 Skreia,
Tel: 902 74 775

Kasserer: Sigrun Rytter,
Eidsvollbakken 33, 2080 Eidsvoll,
Tel: 974 76 608

Sekretær: Tove E. Strandmoe,
Helgerødve 234, 3233 Sandefjord,
Tel: 908 54 654

Styremedlem: Elin D.W. Johannessen
Breilia 9, 9600 Hammerfest,
Tel: 917 62 954

Varamedlemmer:
Alejandra Garcia
Store Landfall Øvre 6 B, 3025 Drammen
Tel: 472 60 363
Gerd Langenes
Eiketjønnveien 22, 4640 Søgne
Tel: 909 05 070

Valgkomité:

Unni Hofstad (leder)
Gerd Haugen
Jan Opsanger
Geir Morten Jansberg (varamedlem)

Revisor:

Øyvind Hjelm
Odd Reidar Gautun

Seniorkontakt:

Margit L. Våtvik

Registrerte medlemmer i NLK:
436 pr 23. november 2014

Fra klubbens leder

Hei alle sammen,

Da er det snart jul. Når dere mottar denne utgaven av Lundehund-nytt er dere vel i full gang med julestria. Jeg ser at forventningene til årets julehandel er skyhøye, og vi i klubben håper jo at det vil dryppe litt på oss ved at dere kjøper vår kalender for 2015, eller fine gaver fra Lundebua....

Det er jo tiden på året at man ser litt tilbake og lager små oversikter over hva som har foregått i året som snart er omme. Det meste av de store prosjektene innenfor klubben er jo behørig presentert i tidligere nummer av Lundehund-nytt. Min oppsummering sier bare en ting: det jobbes for full stim i denne klubben!

Vi har et større arbeid gående, som ikke blir avsluttet før i januar, nemlig informasjonsstrategi for klubben. Vi har lært i starten av dette året at det er viktig med god informasjonsflyt når prosjekter innenfor klubben starter opp. Info-strategien vil først og fremst være et redskap for styre og avlsråd for å bli enda bedre på informasjonsflyt. Men alle vil nok ha glede av å sette seg inn i dette. Den er planlagt å bli publisert i Lundehund-nytt i nr 1 2015.

Styret har nettopp oppnevnt en arbeidsgruppe på foring som skal samle inn informasjon om hvordan dere forer hundene deres. Dette prosjektet står beskrevet et annet sted i bladet. Det er viktig at alle bidrar, for vi ønsker å se bredden på hvordan våre kjære lundiser fores nå, samtidig som det skal innhentes informasjon om hvordan hundene ble foret tidligere.

Avlsrådet jobber i øyeblikket med en huskeliste for oppdrettere. Bakgrunnen for dette arbeidet er at mange har etterlyst informasjon om hvordan man går frem ved registrering og salg av valper. Denne huskelisten vil bli lagt ut på klubbens hjemmeside så snart den er ferdig.

Avlsrådet jobber også med en gastro-guide (eller IL-guide). Dokumentet vil gi en oversikt over diagnostisering av mage-/tram-relaterte problemer, behandling og forebygging. Guiden vil bli nedlastbar fra klubbens hjemmeside, slik at eierne kan ta den med seg til veterinæren ved mistanke om IL. Både styret og avlsrådet håper dette vil bli et nyttig dokument for alle, og bidra til at man blir enda bedre på behandling av IL.

Som en forlengelse av gastro-guiden jobber styret for å få til et seminar om IL i løpet av neste år. Det vil være åpent for alle, og vi håper dere vil følge med i planleggingen av dette på vår hjemmeside.

I mars søkte vi NKK om forlengelse av unntaket

for 18 måneder som nederste alder for at lundehundtisper kan pares. Vi har fått forlengelse av unntaket fra denne regelen frem til 01.07.2017, så tisper kan fremdeles pares fra og med 15 måneders alder. Etter 2017 avsluttes ordningen, og vi kan ikke søke om forlengelse etter dette.

Til slutt vil jeg berømme den store aktiviteten blant lundehundeiere rundt omkring i landet. Gjennom facebook eller andre medier så gjør folk avtaler om å treffes. Dette skjer helt uavhengig av hva styret eller fylkeskontakter tar initiativ til, og vitner om en aktiv klubb. Jeg håper alle vil fortsette med dette til neste år. Det er veldig artig og inspirerende å treffe andre lundehundeiere for en prat, og det er supert for lundisene våre.

Jeg har akkurat fått en veldig hyggelig melding fra NKK: mange gratulasjoner til Ingvild Espelien som nå har fast plass i NKKs styre!

Jeg vil ønske dere en riktig god jul, og en god og fredelig nyttårsfeiring. Så treffes vi igjen i denne spalten til neste år.

Husk å betale medlemskapet

Fra protokollføreren har vi mottatt en viktig påminnelse:

Dersom jeg ikke er for sein med denne, så bør dere opplyse alle medlemmene om viktigheten av å betale medlemskapet sitt for 2015, innen betalingsfristen NKK har satt. I fjor var det nemlig mange som ikke var så nøye med å betale innen fristen, og dermed kom de heller ikke med på adresselisten som dere tar ut ved utsending av lundehund-nytt nr 1.

NKK har nemlig lagt om medlemssystemet sitt, slik at den 1.1.2015 har NLK ingen medlemmer. Akkurat i årsskiftet stopper NKK all innmelding og alle medlemmene fjernes. Og de blir ikke nye medlemmer før medlemskontingenten blir betalt. Det var nok veldig mange gamle lundehundeiere som fikk seg en overraskelse, hvorfor de ikke fikk medlemsbladet Lundehund-nytt nr 1.

Vennlig hilsen
Merete Evenseth

Kalenderen 2015

Vil du sikre deg lundehund-
kalenderen for 2015?

Send bestilling til epost
kalender@lundehund.no

eller bestill på telefon

922 36 662
(Rita Daverdin)

Pris: 150,- + porto

Fra redaksjonskomitéen

Vi har gledet av å presentere et hyggelig julenummer denne gangen, takket være alle som har sendt inn julehilsener.

Et år går fort når en jobber med medlemsbladet. Redaksjonen har nå fått praktiske erfaring med å produsere bladet i nytt format over lengre tid. Vi går nå inn i en fase hvor vi vurderer format og kostnader opp mot nytteverdi for klubben og medlemmene. Det er ikke til å legge skjul på at det krever både en del tid og litt arbeid å lage bladet slik det nå fremstår, og vi vil da gjerne vite at vi «treffer» slik man ønsker. Redaksjonen vil drøfte dette med styret i klubben. I tillegg tar vi svært gjerne imot kommentarer og innspill fra medlemmene. Send i så tilfelle noen ord til redaksjon@lundehund.no.

For 2014 lagde vi en plan for tema vi ville ta opp i de forskjellige numrene som skulle komme. Dette mener vi har fungert fint, og slik vil vi jobbe også i 2015. I Lundehund-nytt nr. 1 neste år håper vi å presentere både klubbens informasjonsstrategi, samt den nye hjemmesiden. Vi vil forsøke å ha noe

stoff om kryssningsprosjektet i hvert nummer for de av våre medlemmer som ønsker å følge dette tett.

Den nye hjemmesiden vår er dessverre forsinket. Dere vil finne oppdatert informasjon fra web-ansvarlige lenger nede på denne siden. Vi håper å kunne presentere en fyldig reportasje om arbeidet med ny utforming av lundehund.no, og hvordan det nye nettstedet vil fremstå med nytt design og bruksmønster for medlemmene i klubben.

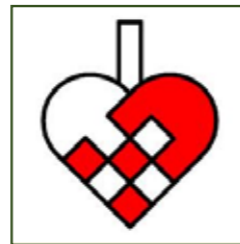
Klubben og medlemmene har lagt et veldig aktivt år bak seg. Vi følger opp med artikler så godt vi kan, med det skal litt til å følge med på alle fjellturene, ekspedisjonene, brukshundaktivitetene og utstillingene som dere deltar på. Men jammen er det moro å få inn artikler og bilder fra alt dette!

Vi har etter hvert en trofast gruppe med «korrespondenter» rundt om i landet som sender stoff. Vi håper virkelig dette også fortsetter i samme tempo. Vi vet at det er verdifullt stoff for medlemmene!

Mange av medlemmene i klubben er også flinke til å sende inn stort og smått om lundehunden til redaksjonen. Dette er noe av det vi får best respons på fra leserne. Fortsett med det!

Vi vil også gjerne ha forslag fra medlemmene på hvilke tema de ønsker vi skal fokusere på i bladet i 2015 utover det vi allerede har nevnt. Send inn forslag og stoff til oss på redaksjon@lundehund.no. Denne gangen har dere bedre tid, da fristen for å sende inn stoff til neste utgave av Lundehund-nytt er 1. februar 2015..

Vi i redaksjonskomitéen ønsker alle våre lesere en riktig god jul, og et godt nytt, aktivt hundear!

Informasjon om Norsk Lundehundklubbs hjemmeside

Vi jobber for fullt med ny hjemmeside for klubben, men arbeidet er dessverre forsinket grunnet uforutsette problemer.

Det viste seg at vi har en alt for gammel versjon av Joomla, som er publiseringsverktøyet vårt. Vi kan derfor ikke oppgradere direkte til dagens versjon, men må gå noen omveier.

Vi tror likevel vi skal få fullført arbeidet med oppsett av ny side, slik at denne er klar 1. januar 2015. Den nye siden vil bli organisert på en annen måte enn dagens side, da

vi i vårt arbeid også tar hensyn til de nye reglene som har kommet om universell utforming av nettsider.

Vi gleder oss til å presentere siden for dere, og vil være åpne for både ros og ris når siden er lansert. Vi minner om at en nettside ikke er noe statisk, men at den lett kan endres etter hvert som vi ser hvordan medlemmene bruker den.

Gled dere til ny hjemmeside!

Elin Mariboe Hovde og Ragna Fossen

Lundehunder født, og hvor de dro

Av Merete Evenseth, kartotekfører, Norsk Lundehund Klubb

Den 28.09.2013 ble det født 1 valp hos Kerstin Refrem og Arne Aasen, 4440 Tonstad
Kullnr: 138549
Far: Frost-Bjørn Av Vinterskogen - NO55906/09
Mor: Dykebo's Mari-Rosa - 16745/08
NO57456/13 H Dykebo's Midgard

Han er far til 8 valper
Hun er mor til 4 valper
5097 Bergen

Den 30.09.2013 ble det født 2 valper hos Kerstin Refrem og Arne Aasen, 4440 Tonstad
Kullnr: 138550
Far: Paluna's Jaran Jerry Ylvason - 07160/06
Mor: Dykebo's Rose-Marie - NO44348/10
NO57457/13 H Dykebo's Rig Jarl Sune
NO57458/13 H Dykebo's Røkstolar Jolne

Hans 1.kull
Hennes 1.kull
1357 Bekkestua
4735 Evje

Den 22.06.2014 ble det født valper hos Simon Gravdahl, 5419 Fitjar
Kullnr: 145010
Far: Alve Lovetann - NO33670/11
Mor: Trodli-Skogen's Teyla Runadatter - NO42779/10
NO46857/14 H Tyko
NO46858/14 H Liam
NO46859/14 T Chica

Han er far til 5 valper
Hennes 1.kull
5410 Sagvåg
4879 Grimstad
5419 Fitjar

Importerte hunder:

Den 13.06.2014 ble det født valper hos Krüger, Monika Ölen i Sverige.
Kullnr: 146099
Far: Hammarhöjdens Rajan - S27218/2009
Mor: Hammarhöjdens X-Ann - SE58917/2011
SE39423/2014 T Hammarhöjdens Fox-Trott

2350 Nes På Hedmarken

Hvor dro Krysningsvalpene?

Den 12.08.2014 ble det født 6 valper hos, Torhild Morgestad, 2448 Sømådalen av Buhund mor og Lundehund far. Dette er det første kontrollerte blandingskullet.

Kullnr: 146116

Far: Ulfrigga Lundes Qavi - DK08963/2012

Mor: Tyri - 23245/06

Banzai B1 - NO50601/14(x1) H

7012 Trondheim

Balder B1 - NO50602/14(x1) H

4514 Mandal

Ruska B1 - NO50603/14(x1) T

2448 Sømådalen

Hekla B1 - NO50604/14(x1) T

3370 Vikersund

Pippi B1 - NO50605/14(x1) T

7517 Hell

Kunna B1 - NO50606/14(x1) T

7039 Trondheim

Vi ønsker de første krysningsvalpene og eierne, lykke til i livet og fremtiden.

Styret gratulerer oppdretterne og de nye eierne med herlige valper, som er med å bringe kulturarven vår videre.

Fortell oss hvordan du forer hunden din!

Tekst: Karen Elise Dahlmo

I klubbens handlingsplan står det at det skal gjennomføres en kartlegging av hvordan folk forer sine hunder og hvilke erfaringer de har.

Det er oppnevnt en komité for dette som består av undertegnede, Karen Elise Dahlmo og Ellen Brattbakk fra Vefsn på Helgeland.

Foreløpig er det bare oss to i komitéen, men vi har mulighet til å utvide den på et senere tidspunkt. Det vil være et nært samarbeid med avlsrådet i hele kartleggingsperioden.

Det er et ønske at flest mulig skal få anledning til å gi informasjon til komiteen. Det er derfor laget et enkelt, elektronisk spørreskjema. Skjemaet blir utarbeidet både på norsk og engelsk.

Det vil bli lagt ut en lenke på hjemmesiden til Norsk Lundehund klubb.

De av klubbens medlemmer som vi har e-postadresse til, vil få tilsendt lenke til skjemaet.

I tillegg kommer vi til å intervju noen som ikke har anledning til å fylle ut skjemaet.

Har du spørsmål eller tips til hvem som bør intervjues, send oss en e-post ked@dahlmo.no eller ring/send SMS til 900 51 420

Hovedspørsmål er:

- Foring av hund/ hunder uten IL
- Foring av hund/ hunder med IL
- Hund/ hunder med allergi og/ eller pelsproblem
- Foring av drektige tisper
- Foring av valper til 8 ukers alder.

Fra Avlsrådet:

Vi kan fortsatt pare tisper fra de er 15 måneder

Norsk lundehund klubb søkte tidligere i år om å få forlenget dispensasjon fra NKKs etiske grunnregler for hvor tidlig ei tise kan pares. Vi har fra før fått dispensasjon til å pare tisper ned til 15 måneders alder, denne gangen søkte vi om å få pare tisper ned til 14 måneders alder.

Vi har fått følgende svar fra NKK:

- Lundehundtisper kan pares fra de er 15 måneder gamle. Denne dispensasjonen gjelder til 01.07.2017. Etter dette vil det ikke bli gitt ytterligere dispensasjon.

I NKK's etiske grunnregler for avl og oppdrett står det at tisper kan pares tidligst når de er 18 måneder gamle. Oppdrettere av lundehund har imidlertid erfart at det ofte er

lettere å få paret lundehundtisper for første gang når de er unge, gjerne på 2. løpetid. Generelt føder lundehundtisper veldig lett og har meget sjelden kull på over 5 valper. Siden vi har et stort behov for å få så mange tisper som mulig i avl, ble det ut fra disse fakta i 2011 søkt om å få dispensasjon fra 18 mnd's regelen slik at tispene kunne pares tidligere. Dette ble innvilget av NKK og fra og

med 01.07.2011 til 01.07.2014 ble det tillatt å pare lundehundtisper fra 15 måneders alder.

For å få videreført denne

dispensasjonen ble det igjen sendt søknad til NKK den 17.02 i år. I søknaden ble det pekt på de tiltakene som NLK har satt i verk for å få så mange tisper som mulig i avlen. Det ble også nevnt at det ikke var så mange oppdrettere som hadde benyttet seg av denne dispensasjonen. Årsaken til det antas å være at de fleste tispene våre får sin 2. løpetid når de er rundt 14 mnd, og da vil de være over 18 mnd når de igjen får løpetid. Ut fra dette søkte vi om at dispensasjonen skulle gjelde fra tispas er 14 mnd gammel, men dette ble altså avslått.

Vi ønsker alle eiere av unge tisper lykke til som oppdrettere og håper å få se mange i avlen framover.

NLKs huskeliste for nye oppdrettere

Tekst: Bård Mathias Andersen

Norsk lundehund klubb

Versjon 1

13. november 2014

NLKs huskeliste for nye oppdrettere

Innhold

Introduksjon	2
Jo før, jo heller: planlegg og avtal paring	3
Forsikre deg om at avlshundene er riktig registrert	3
Gjør deg kjent med tispas løptidssyklus	3
Oppfyller hundene helsekravene?	3
Hvilke krav stilles til tispas?	3
Hannhunden må ha dokumentert testikkelstatus!	3
Hannhunden må ikke ha for mange avkom fra før	3
Unngå å gjenta samme kombinasjon	4
Finn potensielle partnere: Bruk databasen	4
Innavlsgrad: Under 3,25 % over fem generasjoner	4
Hvordan velge blant kandidatene?	4
Liste over potensielle hannhunder	5
Avtal paring	5
Vaksinasjon og ormkur før paring?	5
Paring:	6
Skriv paringsavtale	6
Selve paringen	6
Drektighet og valping	7
Fødsel: 56-61 dager etter paring	7
Valpetiden de første 8 ukene	8
1 uke: Informer valpeformidler	8
2-3 uker: Kontakt veterinær for ormkur	8
2-3 uker: Få hannhundeier til å undertegne paringsbevis	8
Fra 3 uker: Sosialisering og miljøtrening	8
Før 5 uker: Registrer kullet på nkk.no	9
7 uker: Veterinærkontroll og chipmerking (ev. vaksinerings)	9
7 uker: Forbered kjøpeavtaler	9
8 uker: Salg	10
Forsikring	10
Rett etter salget: Registrer eierskifte	10

1

Klubben har lenge ønsket å kunne tilby medlemmene et dokument som kan gjøre det enklere for nye oppdrettere å planlegge, avle og registrere et kull lundehundvalper.

Nå ligger første versjon klar på klubbens hjemmeside.

Overskriftene i dokumentet er forfattet slik at innholdsfortegnelsen skal kunne fungere som en slags huskeliste (se rammen oppe til høyre). Dokumentet er tenkt som et tillegg til Lundehundboka, som gir en langt grundigere teoretisk og praktisk innføring i avl og oppdrett. Spesielt har det vært viktig å få fram de regler og rutiner som må følges for å sørge for

at valpene kan selges til nye eiere med nødvendige papirer. Slike regler endres nå og da, og derfor har det vært viktig å lage et dokument som enkelt kan oppdateres.

Det var egentlig planlagt en større høringsrunde blant et utvalg ferske og mer erfarne oppdrettere. Etter at undertegnede hadde gjort seg sine

egne erfaringer som fersk oppdretter, gode innspill fra en entusiastisk gjeng i Troms og Finnmark, valpeformidler og resten av avlsrådet, så kom vi vel fram til at versjon 1 er klar til publisering.

Vi er veldig takknemlige for innspill til versjon 2, gjerne på e-post til avlsradet@lundehund.no

Nytt fra krysningsgruppa

Når dette leses har valpene i det første projektullet passert 3 mnd og har allerede spredd glede i sine nye hjem en god stund. At oppdretteren valgte å beholde en av tispene selv og dermed følge prosjektet videre synes vi er veldig flott. De har jo lang erfaring med buhund og vil se kunne gjøre verdifulle observasjoner i fht både mentalitet og adferd. Det blir spennende å se hvordan disse valpene utvikler seg på alle vis. Det er opprettet et nettverk for eierne av krysningsvalpene og de holder kontakt med hverandre og avlsrådet bla gjennom en egen gruppe på facebook.

Krysningsgruppa jobber videre med å få fram flere krysningskull. Både på buhund og islandsk fårehund har vi konkrete kombinasjoner under utredning. I forhold til Norrbottenspets er vi i dialog med den svenske raseklubben og SKK. Vi jobber nå for å formalisere dette samarbeidet med Sverige, også med tanke på å kunne utplassere krysningshunder i Sverige.

Til høyre er et tidlig bilde av mor og valper hos oppdretter, mens de to nederste bildene er av valpen Kunna. Alle bildene er tatt av Ingvild Espelien.

FAKTA OM KRYSNINGSPROSJEKTET

- Formål** Bedre fertiliteten og redusere forekomsten av IL i rasen.
- Metode** Øke genetisk variasjon ved å krysse lundehund med tre raser: norsk buhund, norrbottenspets og islandsk fårehund.
- Alle krysningsvalper vil bli registrert i et X-register hos NKK og forvaltet som en egen sidepopulasjon.
  - Valpene i X-registeret vurderes nøye mht eksteriør, helse og gemytt.
  - Utvalgte individer fra X-registeret krysses med individer fra den ordinære lundehundstammen og danner nye generasjoner i X-registeret. Alle kombinasjoner må godkjennes av NKK for paring.
  - Krysningsindivider beholdes i X-registeret.
  - Innkryssing av X-registrerte hunder til den ordinære lundehundstammen kan finne sted når vurdering av eksteriør og temperament samt undersøkelse av helse viser at målet med krysningsprosjektet er oppnådd og resultatet er godkjent av NLK og NKK.

Tidsramme Prosjektet vil ta mange år (og flere generasjoner) før vi er rede til å anbefale innkryssing i lundehundstammen igjen.

- Informasjon**
- Bakgrunn for prosjektet finnes i RAS for lundehund. Dokumentet kan lastes ned fra nettsiden lundehund.no. Papirutgave kan bestilles fra Lundehundklubbens postadresse.
  - Kortfattet, aktuell informasjon finner du på nettstedet lundehund.no og klubbens offisielle Facebook-side.
  - Utvidet informasjon om bakgrunn, utvikling og vurderinger vil du finne i hvert nummer av Lundehund-nytt.

Kontakt Bruk gjerne ePost-adressen krysningsgruppa@lundehund.no for alle typer spørsmål, kommentarer og innspill om prosjektet og gjennomføringen av det.

Hekla (t.v.) sammen med Holli. Foto Elin M. Hovde

Livet med krysningsvalpen Hekla

Tekst og bilder: Elin Mariboe Hovde

Å få en liten valp inn i huset er en stor glede. Valper er så undrende til livet, og sammen med valpen opplever en verden på nytt. Det er morsomt, strevsomt, og en flott opplevelse! Å få en krysningsvalp er i tillegg spennende. Det knytter seg så mye til denne lille kroppen, ikke minst håpet om at akkurat hun skal bidra til å forbedre lundehundens motstand mot IL.

I midten av oktober hentet vi Hekla krysningsvalp hjem til oss. Fra før hadde vi lundehundtispa Holli. Hekla viste seg å være sjefen i kullet, men da vi kom til oppdretteren med vår Holli for å hente henne, var det søsteren hennes som var mest ivrig på å leke med Holli. Hekla ga på et merkelig vis uttrykk for at hun visste at hun skulle bli hentet, og var litt lei seg for å reise. Altså - en meget uttrykksfull valp allerede da.

I tida før vi hentet Hekla hadde Holli vært lei seg for å bli satt i bilburet, og hun pep alltid når bilen stanset, det være seg foran rødt lys eller når vi skulle parkere. Men da hun fikk Hekla inn i buret til seg, ble det brått slutt på dette. Hekla på sin side, gråt litt de første 5 minuttene, men så var det over. Hun har nå funnet seg vel til rette i bur, og slapper ordentlig godt av der. Det samme gjør Holli, når Hekla er der.

Hekla virker å ha bedre nerver enn Holli. Hun har også en sterkere psyke, samtidig som hun ikke er noen stri hund. Mens Holli er mild og ofte gir seg i kampen om en leke, gir Hekla seg aldri. Hun tyr til og med til å gråte litt om hun ikke får det som hun vil, for da får hun det som hun vil av Holli. På grunn av dette, prøvde hun fort å klatre i flokken her, og det ble det en del bjeffing ut av. Dette slo vi ned på, for bjeffing inne er ikke lov her i huset. Det vet Holli, så hun ble veldig frustrert når Hekla bjeffa. Om Hekla er stri og dominant i lek, er hun ikke stri i forhold til korreksjon. Der kjenner jeg godt igjen lundehundlynnen. Holli trenger heller ikke mer enn en til to ganger korreksjon, så har hun lært. Hekla reagerer på samme måten.

Av utseende har Hekla buhundens hode og snute. Ørene hennes er større enn Holli sine, og bæres for det meste rett opp. Til daglig ser jeg ingenting til at hun kan lukke ørene, men under bading lukket hun begge, så denne egenskapen har hun altså arvet fra lundehunden. Hekla har en rødlig farge på pelsen, og nå som voksenpelsen er i ferd med å komme, blir hun mørkere over ryggen, og får noen av lundehundens ringer over akslene. Hun har lundehundens farger på halen; til og med en skikkelig hvit revehaletipp! Men halens form er buhundens krøll. Hekla har ekstra tær på begge baklabber, men ingen på forlabbene. Hun ser altså ut som en skikkelig miks mellom buhund og lundehund.

Den største forskjellen på Holli og Heklas psyke, er at Hekla er mye mer selvstendig enn Holli. Hekla kan sitte i bånd ute og kikke på livet uten å bjeffe, noe Holli aldri kan uten konstant bjeffing. Hekla holder seg på gården vår akkurat som Holli. Jeg trener mye innkalling, og læringskurven til Hekla har vært bratt. I løpet av tre uker lærte hun navnet sitt, sitt, ligg, vente og kom. Hun kommer 98% av gangene jeg roper på henne, mens Holli kommer 100%. Jeg synes ikke det er verst av en liten valp! Jevnt over er Hekla tryggere på seg selv enn Holli, noe jeg tilskriver gode nerver. Hun har imidlertid lundehundbremsen, noe Holli ikke har. Hun er likevel ikke vanskelig å få til å slutte å bremse. At hun er uvillig til å gå på nye underlag, i nye trapper eller inn nye dører, tilskriver jeg livserfaring. Holli min har vært med både på flyturer, bodd mange ganger på hotell, og vært med på jobb nå i tre år.

Hekla lærer fort. Hun har interesse for alt Holli driver med, og har allerede lært seg å åpne skuffer, skyve knotter og løfte knotter på trelekene til Holli. Rulle en ball med godbiter bortover gulvet ser hun derimot ingen poenger med. I det hele tatt bruker hun snuten mindre som verktøy enn Holli gjør, men dette kan også være at Holli har lært mer enn Hekla om akkurat snutebruk. Å gå spor synes begge hundene er gøy. Jeg er spent på hvor sterkt sporinstinkt til Hekla er i forhold til Holli sitt. Foreløpig er hun for liten til at jeg kan vurdere det. Holli går

blodspor og ferskspor, og selvfølgelig følger Hekla etter Holli når hun går et spor, men hun løper like så godt foran som bak, så hun har ikke fattet den store interessen for å gjøre dette ordentlig ennå. Mat, derimot, er hun veldig interessert i, og spesielt om hun kan få stjålet den fra Holli. Holli har alltid vært enkel i matveien, og begge hundene vet å spise med måte, så jeg lar tørrforet stå framme hele dagen.

Jeg kjenner på at det er mye enklere å ha valp når en har en voksen hund i huset fra før. Holli tar mye av dressuren, og Hekla kopierer Hollis oppførsel, noe som gjorde at hun skled rett inn i rollen som passiv, sovende hund på jobben min fra første dag. Det synes jeg er godt gjort av en liten valp på tre måneder med så mye energi i kroppen. Hun er selvfølgelig da veldig aktiv på ettermiddagene, men alltid trøtt til kvelden. Holli lar seg ikke gire opp på kvelden, så dermed har Hekla funnet ut at det ikke er noen vits for henne heller.

Min Hekla er en sterk og fin krysningsvalp. Slik jeg ser det, har hun fått med seg det beste fra begge sider. Hun har stabile nerver, godt lynne, er hengiven og hevder sin plass i flokken. I det hele en enkel hund å ha med å gjøre. Hun er ikke så avhengig av en enkeltperson som det Holli er, og klarer seg også fint uten Holli. Jeg driver hundeskole på fritiden min, slik at Hekla møtte andre hunder allerede første uka hun var hos oss. Hun var veldig klar på hvem som bodde her, og

satte en fire år gammel hann skikkelig på plass allerede første kurskveld. Hun glir fint inn i hundegrupper, men er som Holli mer skeptisk til store hunder. De er det best å knurre litt til først.

Jeg er selvfølgelig spent på hvordan hun vil utvikle seg videre, og hvilke egenskaper som kommer til å bli mest fremtredende. Av det jeg har sett hittil, er jeg veldig fornøyd. Hun har ikke vist noen tegn til dårlig mage. Det har forøvrig heller ikke Holli min. Jeg forer begge to med kornfritt tørrfor, og de får mye råfôr i tillegg. Slakteavfall etter hjort og elg går ned på høykant. Hekla har samme interesse som Holli for mus, men hun har måttet lære seg at høner og kaniner er en del av flokken her hos oss. Hun er interessert i egg, men tar dem ikke i munnen. Rå derimot, tar hun dem gjerne!

For vår del har hundeholdet blitt mye enklere etter at Hekla kom i hus. Det er enklere å legge igjen bikkjene hjemme noen timer, og det er aldri noe problem at de sover alene om natten. Holli har hatt perioder da hun har måttet få sove sammen med oss på soverommet fordi hun var utrygg, men etter at Hekla kom, er det aldri noe tema.

Jeg setter stor pris på å få følge krysningsprosjektet så nært. Nå gleder jeg meg til Hekla blir så stor at hun kan bli med på agilitybanen, men i mellomtiden nyter jeg valpetiden til fulle!

Årets Aktivitetshund 2014

Elin D. W. Johannessen og Irene Stølan, komiteen for Årets Aktivitetshund

Er du aktiv med lundehunden din? Har du konkurrert eller gått prøver i 2014?

Det at lundehunden er en aktiv hund har vi lenge visst, og dette er bakgrunnen for kåring av Årets Aktivitetshund i Norsk Lundehund Klubb. For kåringen i 2013 var det ikke så mange påmeldte, men vi kjenner til at flere har vært aktive dette året. Vi er interessert i å få tilbakemelding på hva du og hunden din har gjort av aktiviteter i 2014, og håper så mange som mulig melder seg på til kåringen av Årets Aktivitetshund.

Nytt av året er at vi også gir poeng for uoffisielle resultater og at aktiviteten eggssanking er tatt med.

Meld deg på til Årets Aktivitetshund om du og hunden din har vært aktiv innenfor:

- Lydighet
- Agility
- Rallylydighet
- Kreativ lydighet
- Redningshund
- Blodspor og ferskspor (herunder godkjent Ettersøkshund)
- Brukshund
- Eggssanking

Påmelding sendes innen 1. februar 2015 til aktivitetshund@lundehund.no. Kopi av kritikkskjemaer fra konkurranser og prøver må scannes og vedlegges påmeldingen. Vi ser fram til å høre fra mange aktive lundehundeiere og hunder!

Meld dere på!

ÅRETS AKTIVITETSHUND

Aktivitet	Klasse	Oppnådd resultat	Po.	Eier 1		Eier 2		Eier 3		Eier 4		Eier 5	
				Antall	Totalt	Antall	Totalt	Antall	Totalt	Antall	Totalt	Antall	Totalt
				Hund 1		Hund 2		Hund 3		Hund 4		Hund 5	
Registreringsnummer:				0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Hundens navn:													
Eiers navn:													
Lydighet, Agility/ Rallylydighet, Kreativ lydighet (Freestyle og Heelwork to Music)	Klasse 1	3.premie	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		3.premie uoffisielt stevne	10	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		2.premie	20	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		2.premie uoffisielt stevne	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		1.premie	25	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
	Klasse 2	1.premie uoffisielt stevne	20	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		Opprykk	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		3.premie	20	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		3.premie uoffisielt stevne	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		2.premie	25	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
	Klasse 3	2.premie uoffisielt stevne	20	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		1.premie	30	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		1.premie uoffisielt stevne	25	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		Opprykk	10	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		3.premie	25	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Klasse Elite	2.premie	30	0	0	0	0	0	0	0	0	0		
	1.premie	40	0	0	0	0	0	0	0	0	0		
	1.premie uoffisielt stevne	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0		
Bronsemerke			15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Deltagelse uten plassering			5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Brukshund (Rapport / Rundering / Spor)	Klasse D	Godkjent	25	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		Opprykk	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
	Klasse C	Godkjent	30	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		Opprykk	10	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
	Klasse B	Godkjent	35	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Klasse A	Godkjent	40	0	0	0	0	0	0	0	0	0		
Deltagelse uten plassering			5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Blodspor og ferskspor	Blodspor	3.premie	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		2.premie	20	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		1.premie	25	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
	Ferskspor	2-0 poeng	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		4-3 poeng	8	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		6-5 poeng	12	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		7 poeng	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		8 poeng	20	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		10-9 poeng	25	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		Godkjent Ettersøkshund	30	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Deltagelse uten plassering			5	0	0	0	0	0	0	0	0		
Redningshund	Lavine	C-godkjenning	30	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		B-godkjenning	35	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		A-godkjenning	40	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
	Ettersøkning	B-godkjenning	35	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		A-godkjenning	40	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
	Ruin	B-godkjenning	40	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Deltagelse uten plassering			5	0	0	0	0	0	0	0	0		
Eggssanking (på oppdrag/avtale)	Ett søk	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0		
	To-tre søk	20	0	0	0	0	0	0	0	0	0		
	Flere enn tre søk	25	0	0	0	0	0	0	0	0	0		
Annet	CERT	20	0	0	0	0	0	0	0	0	0		
	INT CERT	30	0	0	0	0	0	0	0	0	0		
	HP	40	0	0	0	0	0	0	0	0	0		
	CACI	40	0	0	0	0	0	0	0	0	0		
	Championat	50	0	0	0	0	0	0	0	0	0		
Total poengsum			0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	

FORKLARING TIL UTREGNINGEN:

ANNET: Poeng for CERT (nasjonalt og internasjonalt), HP, CACI og Championat gis i TILLEGG til øvrige poeng.

OPPRYKK mellom klassene: Poeng for opprykk gis i TILLEGG til øvrige poeng i klassen:

Eksempel 1: Brukshundprøve: Godkjent Klasse D (25 poeng) og opprykk til Klasse C (5 poeng), gir totalt 30 poeng. For HP gis i tillegg 40 poeng. Totalt 70 poeng.
Eksempel 2: Agility: 1. premie Klasse 2 (30 poeng), med 3. plass og opprykk til Klasse 3 (10 poeng), gir totalt 40 poeng.

Beregningsarket er også tilgjengelig fra klubbens nettsider, www.lundehund.no.

Årets Utstillingshund 2014

Unni Hofstad og Dagrunn Mæhlen, komiteen for Årets Utstillingshund

Vi minner om at fristen for å være med i konkurransen er 15.01.2015 og påmelding skjer skriftlig til Unni el. Dagrunn senest innen denne fristen. Kom gjerne med henvendelse til oss tidligere enn denne dato. Dette pga. av frist for første Lundehund-nytt nr. 1 2015 er 01.02.2015.

Tellende for norske hunder er de 5 beste utstillingene for 5 forskjellige dommere gjennom utstillingsåret, og hunden får de to høyeste oppnådde poeng pr. utstilling. jfr Poengtabell s.43 i Lundehund-nytt nr. 3 2014.

Vi satser denne gangen også på at vi får spalteplass i Lundehund-nytt for å vise resultatene fra flere enn de tre med flest poeng av hver kategori; hanner, tisper, veteraner og valper, og setter i forkant ei grense på 50 poeng som foråret.

NB. De vanlige utstillingsresultater har vi via DogWeb i Norsk Kennel Klub, men du/dere må gi beskjed om resultater ved;

- BIR/BIM veteran
- Alle gruppeplasseringer
- Alle BIS-plasseringer
- Alle valperesultater. Her med utstillingssted, dato, dommer og resultat.

Poengtabell for utregning av årets utstillingshund finner du på klubbens nettsider, www.lundehund.no.

Vi ber om tilbakemelding på e-post utstilling@lundehund.no

Representantskapsmøtet i NKK har nå tatt stilling til championatregler fra 1.1.2015:

NORSK UTSTILLINGSCHAMPIONAT (N UCH)

Generelle krav:

“Tre ganger certifikat på utstilling i Norge under tre forskjellige dommere. Minst ett av certifikatene må være vunnet på utstilling arrangert av NKK eller på utstilling hvor raseklubb er gitt anledning til å utdele certifikat tellende til championat på linje med certifikat vunnet på NKKs utstilling. Minst et av certifikatene må være vunnet ved fylte 24 måneder eller senere.”

- Raseklubber for raser med tilleggskrav for Norsk UCH kan velge vekk kravet om at ett av cert må være vunnet på utstilling arrangert av NKK eller på utstilling hvor raseklubb er gitt anledning til å utdele certifikat tellende til championat på lik linje med certifikat vunnet på NKK utstilling.
- Det åpnes for ett system for definisjon av fullcerting for raser.
- Implementering av denne ordningen fastsettes til 1.1.2015

b) Hund som allerede har oppnådd nasjonalt utstillingschampionat blir norsk utstillingschampion med certifikat oppnådd på NKKutstilling (eller på utstilling hvor raseklubb er gitt anledning til å utdele “stor cert” (tilsvarende NKK-cert), med ett cert i Norge ved fylte 2 år eller senere, og har oppnådd eventuelle tilleggskrav for rasen.”

Det er altså ingen endringer for vår rase i forhold til cert og stor-cert på NKK- utstilling.

Paluna`s Tinna representerer en av de mange som har deltatt på valpeshow og her avbildet på Morokulien hvor hun ble BIR valp. Eier er Hanna Gautun og oppdretter er Liv Skjervik. Og i år er det mange valper som har deltatt på valpeshow.

GRENSETREFFET 2014 MED DOBBELUTSTILLING PÅ MOROKULIEN

I forrige nummer av Lundehund-nytt fikk vi alle resultatene fra den norske utstillingen lørdag 19. juli, og her kommer bilder/resultater av vinnerne fra den svenske utstillingen som gikk søndag 20. juli.

De norske utstillerne gjorde det utrolig bra begge dager, og gjorde nesten rent bord også på den svenske utstillingen.

Det var bare BIR-valp og BIM-veteran som var svenskeid,

resten av vinnerne var norskeide hunder. Gjevest var nok Beyla Arnadottir Av Vollakloa som ble BIR begge dagene. Og både BIR og BIM hunden ble svensk champion på dagen! Dommere var Boo Lundström (hannhunder og valper) og Rose-Marie Emery (tisper).

Gratulerer til alle sammen!

Paluna's Tule SE30377/2014 F:2014-02-21 NO30013/11

Oppdretter: Liv Skjervik Sandnes Norge, Eier: Ingbritt Viklund Karlstad Sverige
VALP 1, HP, BIR-valp

Frontpage Golden Kello SE18921/2013 F:2013-01-27

Oppdretter: Johanna Olsson Sölvesborg Sverige, Eier: Line og Terje Hauan Lillehammer Norge
EXCELLENT 1 BIR-junior

Moonheim Kalles Fanni FI51226/2013 F:2013-10-02

Oppdretter: Diddi Svartsjö Godby Finland, Eier: Liv Skjervik Sandnes Norge
EXCELLENT 1 BIM-junior

NO UCH NO V-13 **Beyla Arnadottir Av Vollakloa** NO50834/09 F:2009-06-30 Oppdretter: Dagrann Mæhlen Norge, Eier: Dagrann Mæhlen Lensvik Norge
EXCELLENT 1, CK, BT-1, CERT, BIR (SEUCh)

NO UCH **Frost Av Vinterskogen** NO46407/11 F:2011-05-20

Oppdretter: Espelien Ingvild Svorkmo & Maren Svorkmo Norge, Eier: Rachel Hamre Drammen Norge
EXCELLENT 1, CK, BH-1, CERT, BIM (SEUCh)

INT NO DK LUX UCH NOV-06 WW-10 **Paluna's Sara Heradatter** 23333/03 F:2003-11-10

Oppdretter: Liv Skjervik Sandnes Norge, Eier: Liv Skjervik Sandnes Norge
EXCELLENT 1, CK, BIR-veteran

C.I.B FIUCH NORDV-07 SEUCH **Eriksro Luriga Ludwig** S28459/2006 F:2005-04-18 Oppdretter: Anneli

Rosenberg Hammarland Finland, Eier: Annika Ågren Klintehamn Sverige
EXCELLENT 1, CK, BIM-veteran

NO UCH **Frontpage Arna Atladottir** S62873/2007 F:2007-09-10

Oppdretter: Johanna Olsson S-29494 Sölvesborg Sverige, Eier: Dagrann Mæhlen Lensvik Norge
EXCELLENT Tasspriset

BIR og BIM

Tasspriset

BIR og BIM Veteran

BIR-valp

Foredrag om intestinal lymfangiektasi hos lundehund ved Pia Svedberg

Skrevet av Maien Munthe-Kaas (veterinærstudent)

27. september 2014 holdt veterinær Pia Svedberg foredrag om IL for Svenska Lundehundsällskapet. På vegne av Norsk Lundehundklubb var undertegnede, Sigrun Rytter og Hans Arvid Øberg til stede i Uppsala. Svedberg har selv en sønn med intestinal lymfangiektasi og har, blant annet som følge av dette, valgt å konsentrere sitt eksamensarbeid om IL hos hund. Ettersom lundehunden er overrepresentert innen denne sykdommen, har mye av arbeidet omhandlet denne. Under følger et referat fra foredraget samt relevante gjengivelser fra Svedbergs publikasjon i Svensk Veterinärtidning i mai 2014.

Om intestinal lymfangiektasi

Intestinal lymfangiektasi er en sykdom som kjennetegnes av at lymfekarene i tarmen enten er misdannede eller finnes i for lavt antall. Sykdommen kan være medfødt eller ervervet. «Ervervet» vil si at sykdommen er utviklet som følge av en annen tilstand, for eksempel obstruksjoner i tarmen (svulster, betennelser, arrvev), hjertesvikt, leversykdommer osv. Hos norsk lundehund anser man sykdommen som medfødt og arvelig. IL forekommer også oftere enn «vanlig» blant annet hos rasene yorkshire terrier og soft coated wheaten terrier. Alle raser kan rammes og sykdommen finnes også hos mennesker (men er svært sjelden). Misdannelsene kan finnes i mindre eller større deler av tarmen. Man kan tenke seg at dersom hele eller store deler av tarmen er affisert, vil det utvikles sykdom tidligere og med kraftigere symptomer enn dersom kun små deler av tarmen er affisert. Det er ikke utenkelig at lundehunder som aldri utvikler symptomer, likevel har disse endringene til stede i større eller mindre grad, men at de klarer å kompensere for tap av proteiner og lignende. Man har sett at klinisk friske lundehunder kan ha lavere

albuminnivåer enn andre hunder, og Svedbergs teori er at de da er i en kompensasjonsfase.

Sykdomsutvikling

Lymfekarene i tarmen har blant annet som funksjon å ta opp fett, for så å føre dette med lymfvevæsketil blodsirkulasjonen. Misdannelsen av karene (eller eventuelt det lave antallet kar) fører til at fett som tas opp av lymfekaret ikke kan transporteres videre (ved for få kar får man nedsatt drenering av lymfvevæske) og dermed økt trykk inni lymfekarene. Dette medfører at man får en utvidelse av disse (lymfangiektasi betyr «utvidede lymfekar»), noe som gjør dem så skjøre at de lett kan revne. Når dette skjer, får man en lekkasje av lymfvevæske ut i tarmens hulrom og i de forskjellige lagene i tarmslimhinnen. I tillegg får man jo skader på selve tarmslimhinnen, som bidrar til å nedsette næringsopptaket. Kroppens respons på skaden vil være å prøve å fikse den ved hjelp av inflammasjon (betennelse). Men de misdannede karene vil jo ikke kunne fikses, noe som vil si at dersom fettmengden i dietten ikke reduseres, vil det hele tiden dannes nye skader.

Tap av proteiner

Når det lekker lymfvevæske i tarmen, vil hunden miste proteiner (albumin er det minste proteinet i blodet, og mistes derfor først). Ved tap av proteiner vil leveren forsøke å kompensere ved å øke proteinproduksjonen. Dette vil kunne gå ut over resten av kroppens proteinlagre, for eksempel muskler. Dersom det mistes mer protein enn det kroppen klarer å danne, vil dette kunne føre til væskeutsvulninger og ødemdannelse (albumin er viktig for å holde væske inne i blodsirkulasjonen). Hos hund vil væsken ofte samle seg i buken. Mange hunder som mister proteiner over tarmen mister

også antitrombin, som er en viktig antikoagulant. Hvis det blir feil forhold mellom faktorer i blodet som fører til koagulasjon og de som motvirker koagulasjon, vil hunden kunne utvikle hyperkoagulabilitet, det vil si at blodet til hunden lettere koagulerer og hunden får økt risiko for blodpropp.

Nedsatt immunforsvar

Tap av lymfvevæske vil også medføre tap av andre viktige bestanddeler i lymfen, for eksempel hvite blodceller og antistoffer. Svedberg mener derfor at syke lundehunder (og andre hunder med mistanke om IL) burde behandles som immunsupprimerte individer (individer med nedsatt immunforsvar). Hun mener også at man bør være obs på at vaksiner muligens ikke har full effekt på noen av hundene, siden disse baserer seg på dannelse av antistoffer som skal sirkulere i kroppen en viss tid etter vaksiner. I tillegg sier hun at man burde være forsiktig med bruk av levende vaksiner til disse hundene med nedsatt immunforsvar.

Lave kalsiumnivåer

På blodprøver fra hunder med IL vil man ofte se at de er lave på kalsium. Dette skjer fordi omtrent 40 % av kalsium i blod er bundet til proteiner (hovedsakelig albumin). Den frie andelen av kalsium i blodet vil ikke synke, og hunden får derfor ikke symptomer på kalsiummangel.

Diagnostikk

Hypoproteinemi

Når en hund presenteres hos veterinæren med lave proteinnivåer (uavhengig av rase), vil veterinæren først forsøke å bestemme årsaken. Det finnes 3 måter å utvikle hypoproteinemi (lave proteinnivåer i blodet) på, nemlig 1) nedsatt produksjon i lever, 2) tap over nyrer og 3) tap over tarm. Veterinæren vil ut fra blodprøver vurdere

lever- og nyrefunksjon, betennelse, blodproteiner, antistoffer, kalsium, koagulasjonsfaktorer osv. Det vil ofte også tas en urinprøve for å undersøke om proteinet mistes over nyrene. Man kan bekrefte at proteintapet skjer over tarmen ved å analysere tilstedeværelse av et bestemt enzym (α 1-proteinase inhibitor, kalles også α 1-antitrypsin) i hundens avføring. Dette er et blodprotein som ikke ødelegges av fordøyelsesenzymer i tarmen og som normalt ikke skal være tilstede i avføringen. Funn av dette i avføringen vil derfor være et tegn på proteintap over tarmen.

Biopsi

Det er viktig å huske at selv om lundehunder er overrepresentert når det gjelder IL, betyr ikke det at de ikke kan få andre sykdommer. Til og med lundehunder som mister proteiner over tarmen, kan i teorien ha andre proteintapende tarmsykdommer (PLE = protein-losing enteropathy). En hund med allergier kan også utvikle hypoproteinemi, fordi proteinopptaket i tarmen forstyrres. Hos mange lundehunder er det kun diagnosen PLE som faktisk er stilt, mens man «regner med» at det er IL. Den eneste måten å faktisk stille diagnosen IL på en levende hund er ved hjelp av biopsi av tarmen. Mange er skeptiske til dette, både av hensyn til hunden og på grunn av kostnader forbundet med dette. Svedberg forteller at det finnes studier som viser at det ikke er økt risiko ved å ta biopsi selv om hunden har hypoproteinemi. Men dersom hunden er allmennpåkjent, vil man nok uansett velge å stabilisere den først. Man må også ta hensyn til eiers ønsker og økonomi.

Selv ikke biopsier vil alltid kunne gi et riktig bilde av virkeligheten. Dersom hunden kun har forandringer i noen deler av tarmen, kan man ikke være sikker på at man har tatt biopsi fra riktig område. Det vil si at en positiv prøve er ganske sikker – har man diagnostisert IL ut fra en biopsi, så har man faktisk IL. En negativ prøve kan derimot være «falsk negativ». En tarmbiopsi kan tas ved hjelp av endoskopi eller ved å åpne buken. Endoskopi er en «mildere» prosedyre, men man vil ikke kunne ta prøve av alle lagene i tarmveggen, og man kan heller

ikke nødvendigvis være sikker på at man tar prøve av rett område av tarmen (dersom ikke hele tarmen er affisert). Fordelen ved å åpne buken er at man til en viss grad kan se forandringer i tarmen og velge hvor man vil ta prøven fra ut fra dette, men heller ikke da vil man alltid få korrekt svar.

Obduksjon

Obduksjon er den eneste sikre måten å stille diagnosen IL. For å kunne finne ut mer om sykdommens utbredelse hos lundehund, ville det være gunstig å obdusere så mange som mulig – både syke og klinisk friske hunder.

Behandling

Som nevnt tidligere, kan ikke IL kureres, men symptomene kan lindres.

Diett

Dette er den viktigste delen av behandlingen. For mye fett i dietten

vil bidra til utvidelse og revning av lymfekar, og dermed utvikling av symptomer og forverring av sykdommen. Det anbefales å føre med en diett som er lav på fett (< 10 % av tørrstoffinnholdet) og høy på protein (> 25 % av tørrstoffinnholdet). Noen individer trenger et enda lavere fettinnhold enn dette.

Det anbefales ikke å føre med mye fiber (for eksempel en del slankefôr har høyt fiberinnhold), da dette hemmer opptaket av både protein og karbohydrater. En hund med IL trenger et høyt kaloriinnhold, selv om den ikke skal ha mye fett.

MCT-olje

Hos mennesker benyttes tilførsel av såkalt MCT-olje i behandling av IL. MCT-olje (medium chain triglycerids) består av triglyserider som er bygget opp av middels lange

fettsyrer. På grunn av utformingen og degradering i tarmens hulrom, blir en stor del av disse fettsyrene absorbert direkte til blodet, altså uten å gå via lymfesystemet. En del av fettene vil likevel tas opp via lymfen, så det vil sannsynligvis bli en viss belastning på lymfekarene. Hos mennesker vil også en del av MCT-oljen absorberes i magesekken, noe som man antar at ikke skjer i betydelig grad hos hund. Her kreves det videre studier for å finne ut mer.

Noen forfattere har hevdet at MCT-oljen har for dårlig smakelighet til at den kan brukes til hund. Svedberg utførte et forsøk, der alle hundene spiste oljen, både på føret og fra skje, frivillig. Hun mener derfor at akkurat det ikke vil være noe problem. Dersom man velger å bruke MCT-olje, er det viktig å være sikker på at det er et kvalitetssikret produkt. Svedberg nevner Purina som et eksempel.

Erstatte vitaminmangler

Kobalamin (vitamin B12) har blitt tatt opp i tynntarmen. Ved kroniske sykdommer i tynntarmen sees ofte lave nivåer av B12.

Beskytte mot infeksjoner og stress

Som nevnt fører tap av lymfe også til tap av immunceller og antistoffer. Dette medfører at hundene blir ekstra utsatt for infeksjoner. Stress bidrar også

til å nedsette motstandskraften mot infeksjoner. Stress for hunden kan være utstillinger, kurs, treninger og lignende, i tillegg til spesifikke, akutte stressende situasjoner. Samling av et stort antall hunder på et lite område gir jo også økt risiko for å utsettes for smittsomme sykdommer.

Kortison(?)

Kortison (Prednisolon®) brukes rutinemessig i behandling av IL hos hund. Dette brukes ikke hos mennesker, og Svedberg uttrykker skepsis til denne delen av behandlingen. Kortison har flere effekter på kroppen. I lave doser er kortison betennelsesdempende, i høyere doser hemmer det immunforsvaret. Siden dette allerede er svekket, mener Svedberg at det vil være uheldig å undertrykke det videre, da de vil bli enda mer utsatt for infeksjoner. Noen av hundene med IL har store betennelsesforandringer i tarmen, og disse vil kunne ha nytte av kortison. Andre har ingen eller små betennelsesforandringer. Vi vet ikke hvem som har hvilke forandringer uten å ta biopsi.

Kortison vil også føre til nedbrytning av kroppens protein for å få energi, noe Svedberg også er skeptisk til, ettersom hunden allerede mangler protein. En «fordelaktig» bivirkning av kortison er at hunden får økt appetitt.

Væskebehandling

Dersom hunden er dehydrert, kan den trenge væskebehandling. Men man bør være forsiktig så den ikke overhydreres og blodproteinene vannes ut enda mer.

Dersom man har plasma tilgjengelig, vil dette være det beste å bruke til væskebehandling. Det inneholder blant annet albumin, koagulasjonsfaktorer og antitrombin. Men behandling med plasma er kostbart, det vil ikke fikse utgangsproblemet eller ha langvarig effekt.

Genetikk

Svedberg nevner at det hos mennesker er beskrevet flere gener der mutasjoner kan føre til lymfangiektasi (utvidede lymfekar generelt i kroppen). Ingen av disse genene er studert hos hund. Sannsynligvis er det nok også enda flere gener som spiller inn på utviklingen av lymfekarene.

Hos mennesker er det registrert tre barn som ikke var i slekt og som ble født i helt forskjellige deler av verden, som ble født med både IL og for mange fingre og tær (polydaktyli). Om dette er tilfeldig eller ikke vet vi ikke, men man bør være forberedt på at disse to tilstandene kan henge sammen genetisk.

Fra Karen Elise Dahlmo har vi fått bilder hun har tatt i høst da hun besøkte mangeårig oppdretter Margit Våtvik på Linesviken kennel. Karen Elise har kjøpt to av valpene hun var og så på.

Karen Elise skriver til bildene:

Var hos Margit Våtvik i dag og kikket på valpene. Åtte i tallet med to mødre. Den ene av tispene, Dykebos Fossejenta - Sussi - er ekstra omsorgsfull og stiller villig opp som amme for alle åtte, selv om de nå er 6 og 7 uker gamle.

Hun har hatt ansvar for en ekstra valp siden de var bare et par dager, siden det ble litt mye for den andre tispas med 5 valper mens denne hadde tre. Sussi er en unik hund som viser en utrolig

tålmodighet og omsorg for de glupske små, selv om de nå kan bite litt og får mye mat fra matmor.

Matmor Margit er for øvrig også ganske unik. Siste fødte valp var nr. 123 i rekken, og det må sies at Margit ikke er helt ung lenger. Hun gir alt for å gi de små en best mulig start på valpelivet og har stor omsorg for de voksne hundene som hun har en flott kommunikasjon og kontakt med.

Dyktig mor

Lundehund-nytt hadde egen artikkel om Margit og Kennel Linesviken i nr 4 2012. Margit er nå 85 år gammel, og fortsatt er lundehunden hennes store pasjon.

De tre musketerer ønsker alle firbente og tobente en riktig god jul og godt nyttår

Nord CH, NV10-13
NAVAHOOS BIRK
YKSANDER

N UCH, FI UCH
STORM-TYRASØNN

VILJAR

Turid og Morten ønsker det samme

LUNDEHUNDEN EMBLA SOM FORELESTE PÅ UNIVERSITETET I OSLO

Tekst: Kjersti Skavhaug

Som student i Oslo på 1970-tallet opplevde jeg mange spennende forelesere. Men det jeg husker aller best er professor Knut Kolsrud med Embla som foreleste om lundehunden for etnologi-studentene.

Portrett fra 1962 av Embla. Kilde: Lundehundboka, foto: Åge Storløkken

Embla satt verdensvant på kateteret i auditoriet på Blindern. Når Kolsrud fortalte at lundehunden hadde et sett med ekstra tær, løftet Embla forpoten og viste oss. Når han snakket om at hunden kunne lukke øret, snudde hun på hodet. Det kan være at jeg husker feil, men jeg tror hun viste hvordan hun lukket det. I alle fall var det tydelig at hun visste hva det dreide seg om.

Fuglefangst og lundehund sto altså på pensum i etnologi den gang. Og mange kull etnologistudenter fikk et nært forhold til lundehund. Men nå er faget etnologi/folkelivsgranskning forsvunnet fra universitetet i Oslo. Det er gått inn i et større kulturhistorisk fag hvor smale spesialiteter som lundefangst ikke lenger har noen plass. Embla og Knut Kolsrud er nevnt i

Loke (Lhaxy's Nammiss Loke). Ei: Kjersti Skavhaug og Stål Arnljot Abrahamsen. Foto: Elin D. W. Johannessen.

Lundehundboka. Hvilken stor innsats han gjorde med å spre kunnskap om lundefangst og bruk av lundehund sett i kulturhistorisk perspektiv, kommer imidlertid ikke helt fram.

I følge *Lundehundboka* ble Embla født 12.08 1961. Hun var datter av Eir og Rune, to av de tre lundehundene som Eleanor Christie fikk tilsendt fra Måstad i 1960 da hun startet opp igjen under kennelnavnet Lundeuren. Emblas mor Eir regnes som stammor til alle nålevende lundehunder (s.20).

Knut Kolsrud (1916-1989) var professor i etnologi/folkelivsgranskning ved Universitetet i Oslo fra 1960 til 1986. Han sørget for at det ble et eget fag, skilt fra folkloristikk og et populært fag med etter hvert mange studenter.

Det ble satset stort på studiet av kystkultur. Kystfolkets utnyttelse av sjøfugl ble en del av studiet og slik kom lundefangst og lundehund både på pensumlistene og inn i forelesningene.

Artikkelen *Lundefangst i tidsskriftet Norge*, 1976, er et standarverk og et av Knut Kolsruds hovedarbeid. Her kombinerer han en grundig gjennomgang av historiske kilder med eget feltarbeid på Værøy og Røst i 1955, supplert av nyere feltarbeid utført av NYK (nyere

kulturhistorisk avdeling ved Tromsø Museum) på 1970-tallet.

Kanskje kunne Lundehundklubben medvirke til å gi ut denne artikkelen på ny som en egen bok. Den inneholder også mange interessante fotografier og fortjener å bli videre kjent utenfor fagmiljøet.

Embla var ikke den eneste lundehunden i min studenthverdag. Jeg hadde ekstrajobb på UB (universitetsbiblioteket) på Drammensveien. Utenfor støtte jeg ofte på en eldre dame med et kobbelt små, ivrige hunder. Ja nettopp - Eleanor Christie!

Noen år senere kom jeg til Værøy som feltarbeider på NYK, Tromsø museums sjøfuglprosjekt. Det var verken folk eller hunder på Måstad da. Men jeg ble guidet opp i lundeura av en informant som selv hadde drevet lundefangst, og flere andre fortalte engasjert om lundefangsten og hundene.

Nå er ringen sluttet. Nå er lundehunden Loke kommet inn i vårt pensjonistliv etter aktive og lykkelige år med grønlandshundene Lakka og Qutuq. Valget av lundehund var et blinkskudd for oss som fremdeles er ivrige friluftere, men som ikke er så fysisk sterke lenger. Timesvis løs på fjellet, på ski eller i multemyra, i all slags vær, Loke blir aldri lei.

Historien om lundehunden Locko:

Berre ein hund

Tekst og bilde: Jan-Tore Lockertsen

“Jeg kan egentlig ikke huske han Locko”, sa Adrian til meg. Vi kjørte på den tyske autostradaen på tur fra Kiel ned mot Italia. Trafikken hadde gjort en stopp. “Det er ikke så rart”, svarte jeg. “Han Locko døde tre år før du ble født.”

Men det skulle vanskelig la seg gjøre å glemme Locko, lundehund vår, som levde fra 1986 til 1992. At han på sett og vis var levende for elleveåringen som satt i baksetet på Hondaen skyldtes at vi alltid hadde en liten Lockohistorie på lur for å bidra med når diskursen var om hunder. Det vil si - om han nå egentlig var en hund?

Det var Mamma som var den formelle eieren av Locko. Hun holdt Nordnorsk Magasin og hadde der lest om lundehunden i en artikkel som het: “Æ e nordlending æ”. Margit Våtviks kennel i Sandnessjøen oppdrettet lundehund, eller lofohund og moskeneshund, som den også ble kalt. Denne lille hunden med en ekstra tå og en virvel mindre i nakken enn andre hunder. Karaktertrekk som gav helt spesielle egenskaper og som vi skulle se så godt på Locko.

Etter å ha lest om Margit Våtvik var Mamma klar i sin sak. En slik hund ville hun ha. En liten kompis som kunne være hjemme hos henne når Pappa var langs kysten og arbeidet på et av de mange anlegg som den gang var en del av sjøforsvaret. Men ingen planer blir helt som de skal. Heller ikke hennes. Det ble klart kort tid etter at Margit selv kom opp til Tromsø med Linesvikens Cisar. Navnet er ikke noe mysterium. Det var bare en for-norskning av Cæsar, og Linesviken var Margits kennel. Hos oss ble han til Locko. Vi spekulerte mye på navnet. At Lockertsen ble til Locko skyldtes ikke at vi likte det så godt. Det kom fordi vi ikke fant noe annet. Men fra det øyeblikk vi så på han sammen var han Locko. Eller Poco-Locho som Onkel Sigmund sa. Litt gal.

Lundehunder har dårlig mage. Valpefor den første tiden. Deretter et kosthold der melk ikke inngikk, foruten kulturmelk. Egentlig skal de være på diett hele livet. Men det visste ikke vi. Så etter at Locko med et snøft dyttet unna beinmel og hundefor, var han på “Pappafor.” Han passet og passet på maten til Locko. Visste hva han ikke likte og hva han likte, den finspiste karen. Det var helst mat som Pappa spiste. Når Pappa var ferdig å spise fikk Locko mat. Helst fra Pappas

“ Han Pappa var på et tak av det flate slaget. Plutselig stakk han Locko nesen opp. Da hadde han klatret opp stigen. Det ble å fortøye han til skorsteinspipa.

tallerken og dessverre ikke alltid i sin egen matskål. Han Pappa gav han den uvanen at han kunne få sitte på hans fang og spise fra hans egen tallerken (ikke å anbefale under noen omstendigheter). Men Locko var jo ikke en hund. Han var Locko.

Pappa reiste en gang på ferie uten Locko. Første gang han og Mamma var uten Locko gikk greit, bortsett fra maten. Deretter var det et mareritt å se deres Mazda 323 trille ut av gården uten Locko. Første gang jeg var feriepasse ringte Pappa dagstøtt for å høre om Locko sov godt, om han spiste, om han fikk trim, om han hadde det godt? Ja på ett av fire fra meg. “Han er ikke sulten. Han har ikke rørt brødet i matskåla”, svarte jeg. “Hva har du på skiva hans?” Jeg svarte at jeg hadde på kaviar. Det beste jeg vet. “Nei, nei, nei.” Pappa var bestyrtet i telefon. “Han liker

ikke kaviar. Du må gi han leverpostei.” Og det fikk han. Da spiste han etter tre dager uten mat. Han likt ikke potet heller. Det måtte han spise. Pappa blandet den så godt med fisken at han ikke kunne unngå den.

Det var Mamma hund. Husredd som hun var tenkte hun at han skulle være selskap. Men snart viste det seg at han gikk inn i dyp depresjon når Pappa kjørte bort. Det verste var når Pappa tok frem den gule bagen han brukte til sine helgeturer til Lyngen. Straks han så den ble han malebarisk. Han fant ikke ro. Locko forlangte å bli sluppet ut. Rett ut til bilen og satt seg foran døra. Han fant først ro når han ble sluppet inn i Mazdaen. Der ble han sittende og var ikke til å rikke. Når han kom inn til Lyngen hadde han en deilig fredag. Tre runder rundt på vollen på musejakt og Pappakos. En fin lørdag. Søndag var det sirkus igjen. Ingen ro. Han ville ut. Satt seg i bilen. Der ble han. Det kunne gå timer før Pappa skulle hjem. Locko var i bilen. Pappa skulle ingen sted uten han.

Slik ble det. Locko skulle være med. Jeg var feriepasse en gang til. Da la Locko seg i setet på en telefonbenk Pappa hadde laget. Der ble han i tre dager. Med jevne mellomrom sukket han tungt av sorg. Så vidt han ville ut for å gjøre fra seg og vann og mat ble inntatt som om han var på en Low Carb-diett. Det ble tilbake til at han måtte henge med Pappa. De var som skjorta og ræva. Og det var med Pappa vi fikk sett hans lundehund klatring. Han Pappa var på et tak av det flate slaget. Plutselig stakk han Locko nesen opp. Da hadde han klatret opp stigen. Det ble å fortøye han til skorsteinspipa.

Margit Våtvik sa til Mamma at vi ikke måtte være for streng med “Cisar.”

Lundehunder ble fort kuet. Han måtte få være litt fri og glad. Om vi misforstod det med vilje, eller om vi ikke skjønnte helt hva det betydde, han Locko ble ingen agilityhund. Ei heller en hund som gikk fot og pent i band. Han var aktivt oppsøkende med sin nese og var nysgjerrig på alt. Det hendte han tok seg turer på egen hånd. Før Mamma hadde klipset han fast i løpelina smatt han ut mellom hennes hender. Rope på han? Glem det. Locko bøyd bare hodet bak sneskavla og lot som han var en struts. Kunne ikke han se oss kunne ikke vi se han. Da ble han ute til senkveld og noen ganger natta før han kom og bjeffet lett utenfor soveromsvinduene for å bli sluppet inn

Charlottes første ord må ha vært Locko. Fra hun var liten hang de i lag. Han hadde sitt eget sted bak hjørnesofaen i stua. Dit trakk han inn når han hadde behov for alenetid. Ingen slapp inn ditt. Bare Charlotte. Hun krøp inn og var sammen med ham. De kunne lage mye bråk sammen. Og med en mor som hadde det slik at når hun skulle rope på meg begynte hun med navnet på sin yngste bror og fortsatte

opp til sin eldste, før hun tok alle seks brødre nedover, så ble det "Charlocko slutt!" Så en dag jeg trillet henne langs Ringstadveien for at hun skulle få sove, så bjeffet en hund utenfor huset der Karl en gang bodde. Da kom det fra vogna: "Locko, ti still." Litt senere sa hun Onkel også.

Locko var en ivrig turkamerat. Jogging og ski og spaserturer. Alltid beredt. Løpeturer opp til Dalheim sommer som vinter. Aldri i band. Men det ville nesten vært fælt om den lille hunden som snuste så ivrig og var så flink å samle, skulle være i band. En gang Steffen og jeg var på fisketur ble Steffen gående foran meg å fiske ørret. De la han på steiner slik at jeg som kom etter skulle bære. Børen ble tung, men jeg trengte ikke bekymre meg for ikke å finne fisken. Locko plukket dem opp og bar de alle pent tilbake til meg. Slik er lundehunder.

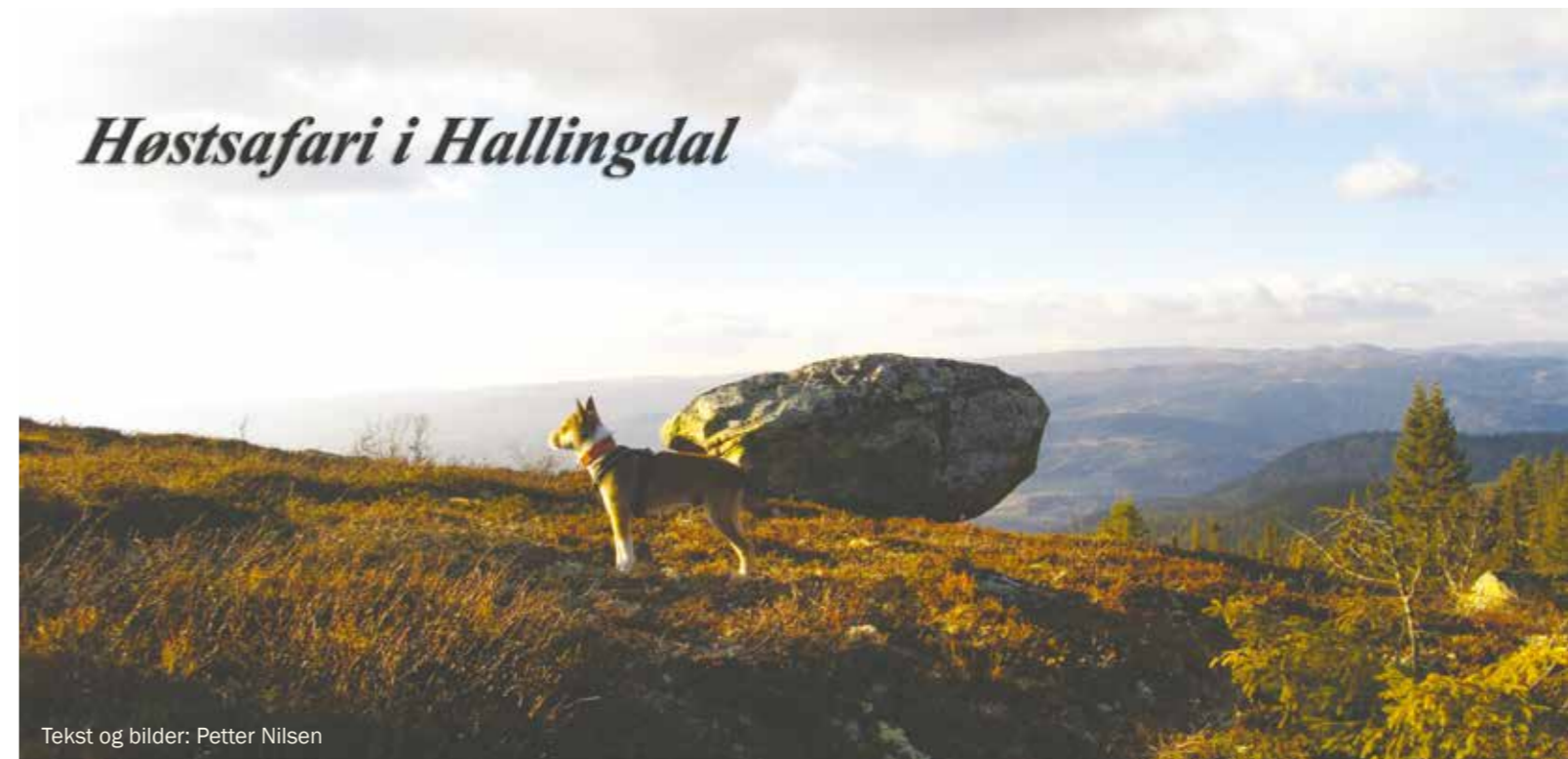
Det var under en tur til Dalheim at jeg skjønte at noe var galt. Han holdt ikke følge med meg ned bakken. Da vi kom hjem kjente jeg på hans hofter. Vannfylte. Pappa tok han

med til Dyreklinikken. Våre verste antagelser ble oppfylt. Han hadde fått lundehundsyken. Kunnskapen om diett var ikke der. Pappa satt nedslått ved kjøkkenbordet og sa at veterinæren hadde sagt at det var best å avlive Locko. Pappa sa at han ikke kunne ta livet av kameraten sin. Det ble diett og medisin. Locko ble avmagret, og for en som var i familien og vant med Pappas mat ble dietten håpløs. Da Victoria skulle klappe han med fingre dryppende av fett fra grillmat, var Lockos lidelser for stor. Han bet henne i fingrene. "Jeg skulle bare kose med ham", sa Victoria. Like etter gjorde Pappa det eneste fornuftige. Locko fikk gå selv til veterinæren. Hans siste spasertur.

Var han "Berre ein hund?". Det er ikke godt å si. På ski i Dalen og på tur opp den bratte lille bakken fra eiendommen til han Ivar, sa en liten gutt: "Mamma, er det en rev?" Mora så litt forsiktig på meg, så sa hun: "Jeg tror det er en schæfer." Locko så ut som en rev, han ulte som en ulv og oppførte seg som ei katt. Jeg tror egentlig at det er best å si at Locko var Locko.

**God Jul og et fredelig nyttår ønskes alle våre venner og kjente!
Silsen fra Vingheias Vendelin (Amie)
og Ullfriggas Lunde Tor (Mikkel)
på Kennel Northern Bones**

Tekst og bilder: Petter Nilsen

Vi får liksom ikke nok av livet, og av Norsk natur om dagen. Vi føler på en måte at vi har en del som må tas igjen.

Vi er på ingen måte hovmodige når det kommer til muligheten for et nytt tilbakefall for en liten Lundegutt, men vi har spurt oss selv om målet er en liten gutt som sovnet inn i sofakroken, mett av dage i tolvårsalder, etter et monotont kjedelig og totalt begivenhetsløst liv som overbeskyttet

selskaphund, eller om vi reiser når tiden er inne, men da skal vi ha nytt hver eneste dag og hvert eneste sekund til fulle. Da avslutter vi et spektakulært liv, som har vært fullt av spenning, glede og fantastiske opplevelser, og vi skal starte den reisen med et fornøyd smil rundt snuta vel vitende om at vi har gjort alt det som kan gi et lite hundeliv en mening.

Det var ikke nødvendig å vente på noe svar fra Doffen på hva han

ønska da!, for han hang allerede en halvmeter oppe på utgangsdøra..... Jepp, vi bare "Hater kjedelige dager".!

Synøve og Bergheimflokken vår, lokket med tur i stupbratt terreng, og ny bestigning av Jordesmyrnatten, meteorologen meldte om krystallklar himmel, varmegrader, og reall turvær, å da er det bare å fylle opp "Doffenmobilen" med støvler, tørre sokker, en pakke knekkebrød, og en flaske med saft, for vi er bare så klare som det er mulig å bli når noen nevner det magiske ordet TUR!.

Jordesmyrnatten har en litt spesiell klang i våre ører, for det er fjelltoppen hvor Doffen ble så syk, at vi var meget nære å miste Lille Lundegutt. Nå skulle vi opp dit igjen å vise at vi vant den kampen, nettopp fordi vi aldri gir opp.

Det starta på best mulig måte, med perfekt vær på morgenen, og Bergheimflokken koste seg stort i krattskogen, med soloppgangen i ryggen, og lommene fulle av godiz.

Nalle er nå litt vel bevist på hva som befinner seg i mine lommer, og holder et våkent øye med alle armbevegelser jeg gjør, for så tidlig som mulig å oppdage en hånd på

vei ned i godsakene. Doffen var litt misfornøyd med Nalle's noe overdrevne "lommefokus", og mente bestemt at den lomma var hans territorium, og at Store Lappegutt nå begynte å bli noe i overkant nærgående, "litt vel lommekjent, han store lodotten der Fatter'n!" sier Doffen litt streng i stemmen, for han vil jo ha godsakene sine for seg selv.

Høsten er et fantastisk fargeskue på fjellet, og denne dagen var i særklasse, for her avløste de fantastiske landskapsbildene hverandre på løpende bånd, og løpende det var det et par Lundegutter som var også, for lemmensessongen var på hell, de var ikke så lett å finne lenger, og de som hadde overlevd så langt, var de aller, aller tøffeste av dem. Å det var noe som Lundelandslaget fikk merke, for Tassen fanga en aggressiv rakkar, som bare nekta å dø, men forsatte å angripe en overraska Lundegutt, som ikke helt viste hvordan han skulle takle problemet. Løsning ble til slutt at jeg måtte avlive sinnataggen, med en velsmurt jaktstøvel.

Doffen satte tenna i en diger sak, som

selv etter iherdig bearbeiding fra et nykvessa lundehundgebiss, fortsatte å frese så det sto stikkflammer ut av nesa på'n. Vel han måtte bite i gresset til slutt, og fikk et ublitt møte med en Lundehundmage, som også inneholdt flere av familiemedlemmene hans, pluss rikelig med kruttsterk magesyre som raskt forvandla pelsdotten til næringsrik Lundehundenergi, og rundt kveldsbordet litt senere så hadde pelsdotten også blitt forvandla til en i særklasse, lett merkbar tarmgass. Jeg har selvfølgelig gjort gassproduzenten oppmerksom på at små Lemmen fort kan bli "litt oppblåste", hvorpå jeg fikk et strengt blikk, og et par rynka øyenbryn, og klar beskjed, "Lemmen???", det var Jerv Fatter'n! diger Jerv!.... bare så du det".

Fra Norske gassprodusenter, tilbake til skogen, for der erfarte vi at ordspråket om at det blåser frisk på toppene, virkelig stemmer. Vi hadde ikke kommet mange hundre meterne, over tregrensa, før vi opplevde en kraftig vind. Den første delen av turen mot toppen hadde skjedd på lesiden inne i skogen, men Nå var det real "bakoversveis", og problemer med å

klare å stå oppreist. Doffen som har pels som en Chinese crested, skapte straks uro hos Pappse'n, som var redd at det lille som var tilbake av pels skulle blåse av. Har vi bestemt oss for noe så skjer det, så til topps skulle vi. Vi fant oss en liten fordypping i fjellsiden hvor jeg klarte å "skrelle" av Doffen seletøy og Halsbånd, fikk fram det medbrakte jaktdekkenet, som han ganske motvillig tok på seg, før vi kravla oss videre i stormkastene mot fjelltoppen. Vi beseiret Jordesmyrnatten den dagen, på nesten 1200 meters høyde, men det var krystallklart klart at vi måtte komme oss ned under tregrensa igjen raskest mulig.

Det blei en fin fortsettelse på turen den dagen, med Turoperatør Natten som guide og kjentmann, frem til noen helt utrolige naturperler, og to som var på "batteriladingstur", fikk virkelig spenning på polene. Doffen og Pappse'n måtte se på hverandre mange ganger på denne tur'n, for vi trodde nesten ikke vår egne øyne, at Norsk natur kunne fremvise så fantastiske høstscener, og en liten Lundegutt var inne på muligheten for at vi burde skaffet oss et større batteri, for han mente bestemt at batterilader'n begynte å bli i kraftigste laget.

Det ble ikke mye tid til hvile, for neste morgen så var det tur i den beryktede "Masteløypa", og etter inntak av real norsk frokost, bestående av Bjørn's havregryn med melk, og med et par knekkebrød med leverpostei i magebelte så satte vi av gårde på morgenkivsten. Her hadde vi ingen aning om hva som ventet oss, og det var kanskje like bra, for det er ikke ofte vi legger ut på en tur på 2-3 kilometer, for så å kommer hjem over 7 timer senere med melkesyrenivået omtrent mitt på øyeeple. Hvis noen skulle være usikre på hva en masteløype er, så er det kort fortalt en sti til bruk under montering av kraftlinjer.

Vel denne var nok LITT spesiell, for "stien" besto i å ta seg frem ved hjelp av noen gamle rustne stålvirer som var boltet fast i fjellhyller oppover i ura, og ikke bare var det bratt, men det meste var selvsagt overgrodd med mose og grønske, med gode tilbud om et fritt fall på sånn cirka 3-400 meter!.

Og den ble ikke letter jo lenger opp i fjellveggen vi kom. Doffen og Tassen var selvfølgelig i himmelen, for dette var 100% Lundehundterreng, og maken til sprett, skutt, og dumdristige klatreturer i stupbratte heng har jeg aldri noen gang sett en hund gjøre.

Vi tobente var ikke like elegante, for Pappse'n måtte bruke alle fire, og beit seg til tider fremover, hengende i stupbratte fjelljuv, med en gammel rusten stålvire som eneste holdepunkt. Vel vi kom oss frem til enden av Masteløypa etter et par timer med kraftanstrengelse, og feiret det med en kopp kaffe, og liten fotoseanse med gutta. Nå var det ikke mer plass på fjellhylla enn at vi måtte fotografere på skift, hvis man ikke ønske seg en kort karriere som basehopper, men flott vær var det og best tenkelig utsikt var det fra den lille rasteplassen vår, så vi klaga absolutt IKKE!! Det var da.... sånn nærmest rent tilfeldig, i forbifarten at Synøve kom i skade for å nevne at....! "det går en sti videre opp herfra, men der er det bratt!". Hvis det er noe som kan kalles "å kaste bensin på bålet", så gjorde hun det akkurat da. For to flatlandsindianere, var ikke sene om å kaste seg over forslaget, for utfordringer!!!! det liker vi, og spesielt hvis det lukter svette! Og svette det ble vi til gangs, for om den stien vi hadde

krøpet var bratt, så var det som et par runder på Bislett, sammenlignet med løypa videre oppover. Her var det snakk om å ta seg frem på alle fire, og til tider så måtte vi lage trinn i fjellveggen for å ta oss opp. Doffen, Tassen og Nalle var selvfølgelig helt i lykkeland, og når jeg forsiktig spurte lille Lundegutt hva han synes om stien vår, så gnistra det til i et par mørke lundehundøyne, "sti du Fatter'n, detta er jo alle sprettrumper's mor detta da!, skjønner du vel!".

Nå synes vel ikke Pappse'n at vi spratt så veldig oppover da, mer krøp og kravla, og Turoperatør Natten prøvde alle triks i boka for å riste av seg undertegnede i de aller bratteste bakkene. Etter en god del timer med svetting, kryping, snubling, og ikke minst etter noen kutt både her og der, så nådde vi toppen, og det var egentlig veldig "greit", for det begynte å ta slutt på kreftene og veskebalansen føltes å ligge utenpå

kroppen, jeg kjente at det var noe som heter lår, og Synøve så ut som om hun kom rett ut av dusjen J. Jeg tror at Doffen synes litt synd på meg der jeg sto på toppen å hev etter pusten for han kom bort å kaste et medlidende blikk opp på meg der jeg sto på kne å prøvde å på hvilepuls under 200, "nå er'u helt på toppen Fatter'n!!!, å herfra er'e nedoverbakke til Galløpiggen".

Vi skal ta oss tid til litt geografiundervisning for små Lundegutter når vi kommer oss tilbake til flatbygdene på Østlandet, for der ser jeg at det er et klart behov J. Pappse'n hadde tatt med skritteller'n denne gangen, og den sto på drøye 34000, noe som til vanlig, ikke er spesielt imponerende når det gjelder oss, men denne gangen så føltes det som om det var høydemeter som sto på måler, for lår og legger forteller om en helt fantastisk høsttur.

Roer oss ned litt noen timer vi nå, før neste turløype skal utforskes, og tar jeg ikke mye feil, så blir det nok flere strabasiose turer sammen med Bergheimsflokken vår, og Fotturoperatør Nøve.

Doffen og Pappse'n passer på å ønske alle lundehundvennene våre i alle verdensdelene en fredfull jul, og et fartsfylt og spennende nytt år fylt opp med glede og aktivitet av alle slag.

*Doffen og P
ønsker alle sine
lundehundvenner
en riktig
fredfull jul
og et
fartsfylt
og
spennende nytt år.*

KENNEL VINGHEIA
WWW.VINGHEIA.NO

NORD EST UCH NVV-12-13 LUNDEKLOENS VINGA
INT NORD DK UCH ESTJW-07 WW-08 NV-11-12 HEIKE AV VINTERSKOGEN
N SE UCH NV-11 VINGHEIAS SAGA
NORD UCH ERIKSRO MIRAKEL-LADYN
NJV-11 VINGHEIAS VILLEMOS SAGADATTER
N UCH VINGHEIAS IRMELIN

ØNSKER ALLE EN RIKTIG GOD JUL OG ET GODT NYTT ÅR!

**God Jul og Godt Nyttår!
Ønskes fra
Lundefoxen Kennel**

Lær hunden å bruke hodet

Tekst og bilder: Elin M. Hovde

Det nærmer seg jul, og en fin julegavene til hunden kan være en leke der den må bruke hodet. Jeg har blitt veldig glad i trelekene til Nina Ottoson. Dette er holdbare leker som tåler at hunden gnager og biter i dem mens den forsøker å skjønne hva den skal gjøre, og lekene er så solide at de holder i mange år. Min hund, Holli, har i løpet av sitt 3-årige liv, lært seg mange vanskelighetsgrader med disse lekene, og er i dag veldig flink til å løse oppgaver.

Jeg vil anbefale å begynne med en enkel leke, som Dog Casino, der hunden skal dra ut skuffer med godbiter i. Alle hunder begynner med å grave på leken for å få fram godbiten, og da er skuffer veldig takknemlige. Så fort hunden skjønner at det holder å grave og trekke i skuffen, så har den løst oppgaven.

Hekla med skuffeleke

Denne leken kan gjøres vanskeligere ved å låse skuffene med små knotter som hunden må løfte opp for å frigjøre skuffene. Dette kommer senere. Først må hunden lære å løfte opp klosser, og det lærer den best ved et spill som har litt større klosser å løfte. Jeg anbefaler derfor Dog Worker, som har tre vanskelighetsgrader, og der klossene som skal løftes er så små at selv valper kan klare å løfte dem. Oppmuntre hunden til å bite i klossene til den får løsnet en. Når hunden har skjønnet dette og har blitt god til å løfte, kan du gå tilbake til Dog Casino og forsøke med en eller to låste skuffer. Oppmuntre hunden til å bite i knottene.

Jeg lar mine hunder først forsøke å løse oppgaven etter eget hode. Ser jeg at dette fører vilt av sted, bryter jeg inn og viser. Holli løste først Dog Casino på en ganske så lur, men feil måte. Hun tok tak i spillet og snudde det hele rundt - da datt alle knottene ut. Så snudde hun det igjen, og dermed kom godbitene fram. En artig løsning, men ikke rett, så da begynte jeg å stå på spillet, slik at hun ikke fikk snudd det. Dermed måtte hun prøve en annen taktikk, og fant til slutt ut at hun måtte løfte vekk knottene. Nå løfter hun en knott og åpner tilhørende skuff før hun går videre på leken. Det er veldig artig å se hvordan hunden tenker, og at den lærer forskjellige teknikker og husker disse igjen fra gang til gang når det har vært mange nok repetisjoner.

Men tilbake til opplæringen: Når hunden har lært å løfte knotter, er det på tide å lære enda noe nytt - å skyve klosser med snuten. Dette kan du også bruke Dog Worker til å lære inn. Hunden vil grave og bite i klossene, og da skal du oppmuntre graving, og dempe ned biting. De skjønner det forbausende fort. Når skyving rett fram er lært, må en øke vanskelighetsgraden. Da kan Dog Trouble være den rette leken. Her må hunden skyve klossene i en orm, og den rette veien, for å løse ut godbitene. Dette er vanskelig, men spissnuder har en fordel her framfor hunderaser med butt snute. Den spisse snuten egner seg ypperlig til å dytte på brikkene. Veiled hunden i hvilken vei den skal dytte, og hjelp den gjerne med en brikke eller to til å begynne med.

Hekla som oppmuntres

Når også skyving er lært, er det på tide å gjøre det hakket vanskeligere. Igjen tilbake til Dog Worker. Denne har en plate som kan skrues fast på toppen, og som løser ut en og en av skyveknottene etter hvert som hunden får snurret den til rett sted. Her blir det mye graving, og de første utløsningene av knotter vil være tilfeldige. Her er det en fordel å ha en hund som ikke gir seg så lett. Men når du har kommet så

Holli med Dog Casino

Hekla som lærer å skyve klosser, og Holli som kan det!

langt i innlæringen, har du mest sannsynlig fått en hund som nettopp ikke gir seg så lett, fordi den er vant til at lekene har litt forskjellige løsninger, og at både det ene og det andre kan prøves. Min Holli drev på i nesten en halv time første gang hun fikk denne vanskelighetsgraden på sin Dog Worker, men da klarte hun også å løse ut alle knottene. Nå tar hun Dog Worker på sitt vanskeligste på to minutter, mens Hekla valp bruker like lang tid på å dra ut sine skuffer i Dog Casino.

Det finnes enda en vanskelighetsgrad som kan innlæres. Denne leken lager du selv, men bruker løfteklossene fra Dog Worker. Lag en liten treboks og sett en vippeplate inne i den. Legg godbiter på platen slik at disse faller ut av et hull nederst i boksen når en kloss løftes og slippes opp i den. Dette er meget vanskelig, og er virkelig noe å bryne seg på for hundene.

Fordelen med å gi hunden din en tankeoppgave til jul, er at den vil bli mye mer psykisk sliten enn tidligere. For eksempel er det fint å gi en slik leke før en skal gå på jobb og hunden skal være alene hjemme. Da har den allerede fått brukt hodet litt, og er mer sliten og klar for å hvile mens du er borte.

Det finnes billigere varianter av slike leker, blant annet noen i plast. Du kan også lage noen leker selv. Her er noen eksempler:

Treboks

Plastflaske med pinn

Ta en tom dorull. Putt en godbit inn i den. Brett den sammen til en liten firkant. Kast den til hunden. Det er mye arbeid for hunden å få godbiten ut igjen.

Ta en tom 1/2 liters flaske. Borr et hull tvers igjennom flasken. Stikk en pinne igjennom hullene slik at det blir to håndtak på flasken. Putt pølsebiter ned i den, og gi den til hunden. Hunden må bruke pinnene for å snu flasken opp ned slik at pølsebitene detter ut. Dette er tankevirksomhet som kan sette rynker i et hundehode.

Putt godbit i tomme pappbokser og lukk dem igjen. La hunden få finne ut av hvordan den skal få åpnet den. Min Holli har blitt ekspert på enkelte bokser, som hun regelrett tar av lokket på uten å bite dem i stykker.

Kjøp en ball med hull i. Putt godteri i ballen og la hunden rulle på den til godbitene faller ut.

Hunden bør ikke være alene når den løser slike oppgaver. Den vil trenge mye veiledning i begynnelsen, men selv når den har lært seg oppgaven, skal leken tas vekk når den ikke brukes. Slik kan leken bevares lenge, og tas frem dag etter dag for like mye moro for hunden.

Lykke til!

Å fange et lemen

Billedfortelling av Solveig B. Steinnes

Amie er veldig glad for å ha fått en ny venn. Lundehundgutten Mikkel er født i Danmark og kom til oss i oktober. Han var da fire måneder gammel, og visste ingen ting om livet

på en gård i Nord-Norge.

Men Amie er en dyktig lærer, og har tatt Mikkel med ut for å lære han kunsten å fange et lemen.

Det hele ender med at Amie mister tålmodigheten, og knerter lemenet selv. Men Mikkel har fått en fin innføring i kunsten å fange et lemen.

Amie: Her, Mikkel ! Dette er et lemen.
Mikkel: Ikke tull, Amie, det er vel en mus?

Amie : Niks, det er ikke en mus, ser du vel. Denne er sint og kan bite. Du må passe deg for tennene. Gå på bakfra.
Mikkel : Ja, jeg ser det. Jeg får prøve.

Amie: Nå får du se om du klarer å få has på han! Gå, på Mikkel!

Mikkel : Det er ikke så lett, Amie, han ser på meg hele tida.

Amie: Du får ta et spretthopp og villedde han så du kommer på han bakfra!

Mikkel: Er det slik du mener?

Mikkel : Men han snurrer jo rundt hele tiden! Dette er ikke enkelt. Du er jammen dyktig som har fanget så mange lemen i år, Amie!

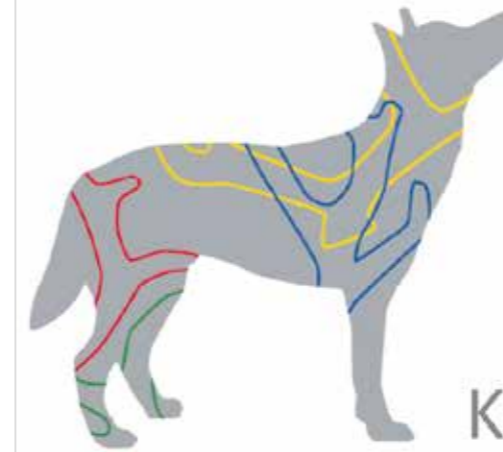
Vi ønsker alle
lundehundvenner
en god jul og
et godt nytt år!

Værøy-Daga av Vollakloa,
Champhurst Jump on the Bandwagon (Gunvald)
og Liflaaf's Rabbagast Shakira (Kira)

Hilsen
Lille & Jon Wagtskjold

Bandwagon
eagles + Lundehund

*God jul samt et godt og
fredfylt nyttår til alle
lundehundvenner*

KENNEL KEEZA'S LUNDE

norsk lundehund & finsk hyrdehund • nordisk kulturarv

Susanne Stig Hansen • Skelbækvej 7 • DK-4780 Stege
+45-55 86 72 37 • www.keezas.dk • kennel@keezas.dk

Vi ønsker alle
lundehundvenner
god jul og godt nyttår,
og takker for et
spennende lundehundår!

Hilsen Elin, Holli og Hekla
i Vikersund

JULEGAVE TIL HUNDEN:

Hjemmelaget madrass til buret eller hundesenga

– steg for steg

Av Solveig B. Steinnes

Den fingernemme hundeeier kan med letthet sy en flott madrass til hundeburet eller hundesenga. Det er ikke nødvendig å bruke hundrevis av kroner for å få til en deilig seng til hunden. Denne varianten fordrer at man er i besittelse av en symaskin som både kan sy rette sømmer og sikksaksømmer.

1. Finn fram materialer til madrassen. Jeg valgte å bruke et stykke av husflidsstoff av god kvalitet som jeg hadde liggende, til over og underside på yttertrekket. Remsa som skal brukes til sidekant er hentet fra en stødig gammel gardin. Mål buret eller hundesenga slik at du vet hvor stor madrassen skal være, og legg til sømmingsmonn på stoffet, ca 1 cm på hver side. Tykkelsen på madrassen bestemmes av bredden på sidekanten.

Du kan godt sy denne madrassen uten glidelås, men jeg har valgt å sette inn en glidelås i min.

2. Begynn med å kaste over alle kanter som ikke er jare på. Deretter legger du stoffet til oversiden og sidekanten med rette mot rette, og syr det sammen. Jeg valgte å lage en brett av sidestoffet slik at det ble en kant som stikker ut på oversiden av madrassen. Du kan gjøre det samme, ved å brette kanten på sidestoffet dobbelt, før du syr det sammen med oversiden.

3. Vær nøye i hjørnene, slik at stoffet ikke trekkes skjevt. Gi hjørnet nok plass når du endrer retning på sømmen. Sy gjerne fram og tilbake noen ganger for å forsterke sømmen i hjørnet.

4. Når oversiden og sidekanten var sydd sammen, festet jeg glidelåsen langs den ene langsiden av madrassen, først med knappenåler, siden med en rett søm .

5. Siden glidelåsen kommer i den ene siden av madrassen, må sømmonnet til undersiden kortes inn på den siden der glidelåsen skal være. Det gjøres ved å brette inn stoffet, og sy en kant.

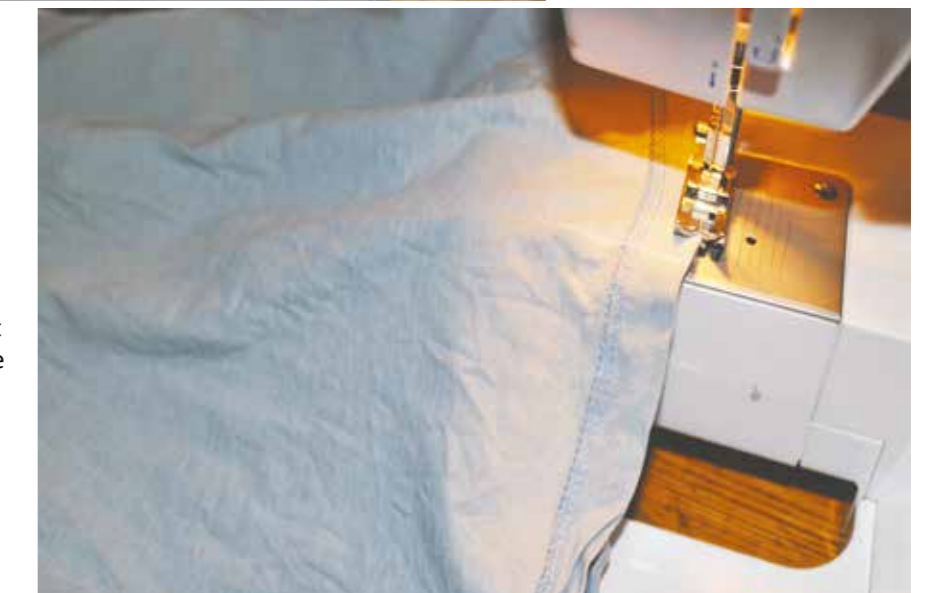
6. Når madrassen er ferdig, dekkes glidelåsen av stoffet, og blir nesten usynlig.

7. All søm foregår på vrangsiden. Når du har festet undersiden til sidekantene, syr du fast glidelåsen langs den siden som er laget kant på. Husk å la en liten del av glidelåsen være åpen mens du syr. Det kan ellers bli vanskelig å få åpnet glidelåsen når du er ferdig. Snu så arbeidet med retten ut.

8. Du skal nå fylle madrassen. Denne madrassen kan fylles med hva du vil, tepper, gamle klær, eller en passende pute. I utgangspunktet er det ikke nødvendig, men jeg har valgt å lage en «sekk» til å ha inne i madrassen. Sekken har jeg laget av en gammel t-skjorte. Klipp skjorten av under armene, og sy en søm langs hver side.

9. Start ca 7 cm fra kanten av stoffet, og sy til det er like langt igjen på andre siden. Når det er gjort tar du og strekker ut hjørnet slik at du har starten på sømmen i midten, og syr langs denne kanten, slik at hjørnet blir tett. Gjør dette i tre hjørner. Det fjerde hjørnet skal brukes til å fylle madrassen, og må syes igjen fra rettsiden.

10. Du kan nå fylle madrasssekken med hva du vil. Jeg valgte å bruke oppsamlet hundehår til å fylle min madrass med. Det blir varmt, mykt og hjemmekoselig for hunden å ligge på.

11. Når madrassen kjennes passe stappet, sys det siste hjørnet igjen, og innerputa er klar til å stikkes inn i trekket. Hvis du har valgt ikke å sette inn glidelås, må du nå sy yttertrekket sammen.

12. Så er puta på plass inne i trekket, og Mikkel inspiserer sin nye madrass.

Lykke til og god jul!

Lundesmia ønsker alle kjente lundehundvenner ei God jul og Godt nyttår

Hilsen Jon og Karen Elise Dahlmo

Åvilsheims Hårek, Lundesmias Frigg, Linesvikens Oda og Linesvikens Våle, i Drevja

Kennel Vildensky takker alle lundehundvenner for året som har gått og ønsker dere en fredelig julehøytid og et godt nytt år

KENNEL VOLLAKLOA

ønsker alle
ei god jul
og et
aktivt nytt
hundear

Målet for år 2015 er valpekull på Beyla og Arna
Hilsen matmor Dagrunn Mæhlen, <http://www.123hjemmeside.no/vollakloa>

**GOD JUL
OG ET GODT
OG FREDFYLT
NYTTÅR
til alle
lundehundvenner**

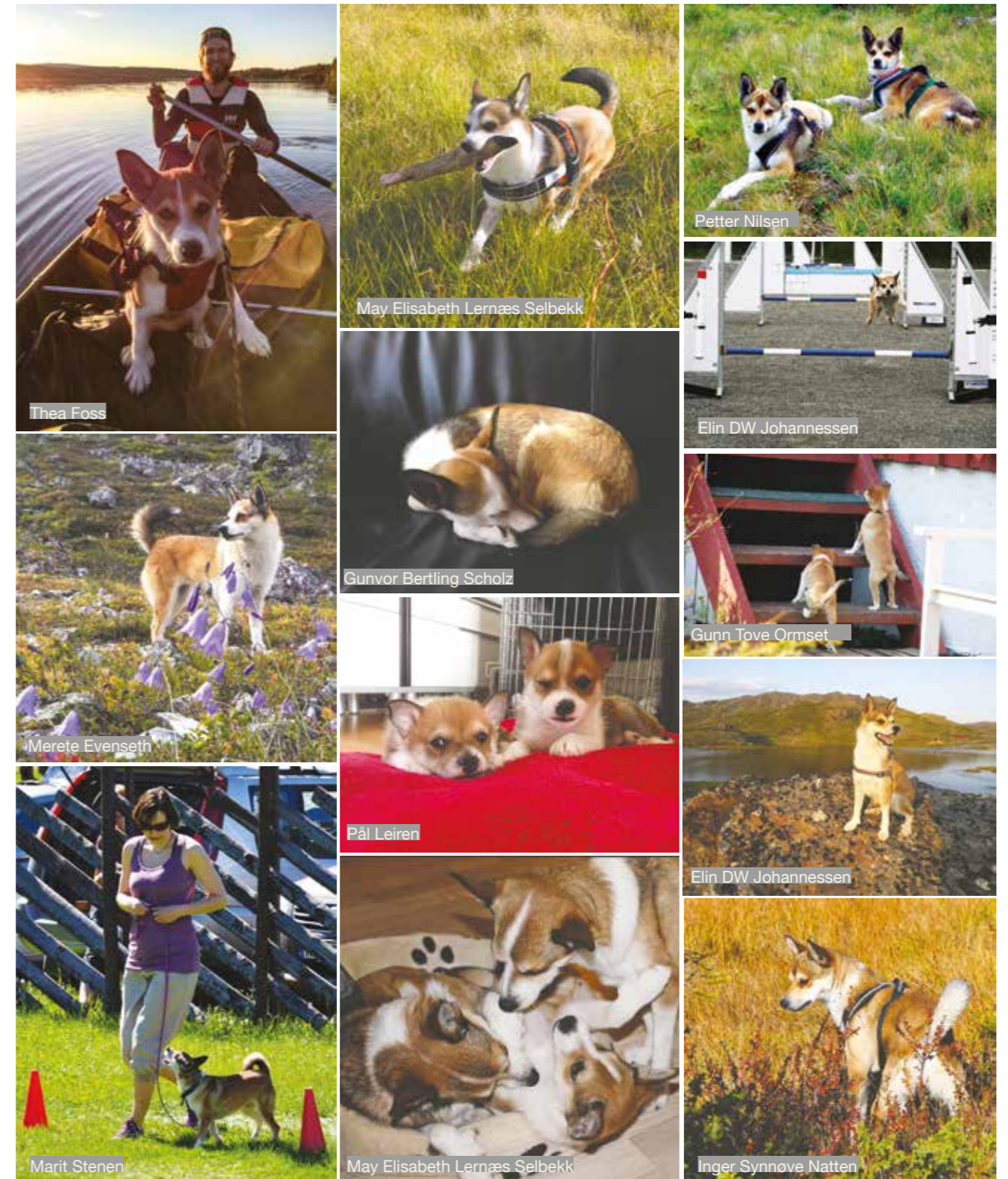

Hilsen alle oss fra KENNEL PALUNA
Valper planlegges for Paluna's Troyadotter og Løvheims Ukko
www.123hjemmeside.no/paluna

Bilder fra året som gikk

Vi har valgt å sette sammen noen av de mange bildene redaksjonen har mottatt i løpet av året. Egentlig kunne vi nok fylle et "sær-nummer" med slike bilder, men vi har valgt å sette sammen bildeserien slik at den avbilder de ulike aktivitetene som vi driver med sammen med lundehundene våre. Her er alt fra turer til sporsøk, agility og annen kos og moro. Også må vi ha med det obligatoriske valpebildet, denne gangen av "gutta boys". Foto: se hvert bilde.

Fortsett å sende oss bilder, så kan vi lage en slik sammensetning i hver utgave.

Dogs4All 2014

Tekst og bilde: Geir Morten Jansberg

14-16 November var det igjen klart for Dogs4All, og i år var det Norge som sto for Nordisk vinner utstilling i tillegg til Norsk Vinner utstilling. Norsk på fredag for alle raser, lørdag og søndag var gruppene delt på to dager hvor Nordisk Vinner skulle kåres. Jeg og Roger Gibson startet som vanlig dagen før, torsdag, med rigging av stand. I år hadde vi dobbelt så stor stand som tidligere, 16 kvadratmeter, ble litt mer jobb. Vi fikk en stor oversiktlig stand med hundegården i sentrum. Lundebua på ene siden og infokrok med tv og brosjyrer på andre siden. På TV byttet vi på å

kjøre bilder fra Værøy, foto av Roger Gibsson, i tillegg til videosnutten fra eggsanking ved Tromsø lufthavn vi hadde fått av Merete Evenset.

Roger tok seg for det meste av standen når vi var i full gang med utstilling, ellers var undertegnede, Gro Viken, Rachel Hamre og Alejandra Garcia med. De firebeinte som var med i hundegården var, Viljar, Navahoos Birk Yksander, Keezas Lunde Sara, Misa (Løvheims Ratatosk), Frost av Vinterskogen og så kom Doffen (Hudson av Vinterskogen) innom og måtte teste gården.

Ellers hadde vi mye besøk av lundehund folk hele helgen som var med å gjøre standen levende. Det var forholdsvis rolig på fredag men lørdag og søndag var det mye folk innom. Noen journalister var også innom og pratet og tok bilder, så følg med så dukker det kanskje opp en reportasje. På fredag hadde vi besøk av Roar og Anne Lise Thorsteinsen som tok seg god tid på standen etter utstillingen og søndag var flere fra styret på besøk. Søndag fikk vi hjelp av Gro og Alejandra med å plukke ned standen.

På lørdag og søndag stilte vi i raseparaden med hunder og Norske flagg.

Fikk spørsmål om jeg synes det var verdt jobben, og det kan jeg absolutt svare ja på. Jeg merker at folk generelt vet mer om lundehunden i dag en når jeg var med første gang for fem år siden. Vi har mer spørsmål om det er lang ventetid på valp. Det har vært folk innom med lundehunden sin og sagt at det var besøk hos oss som gjorde at de hadde valgt rasen. Og så er det viktig, for på utstillingsdagen er de fleste som har stilt lundehunda sine ved standen og treffer både kjente og ukjente eiere.

På fredag var det klart for Norske vinner utstillingen. Det var meldt 2 valper og 38 voksne. Dommer var Vigdis Nymark.

Fredagens titler ble vunnet av:

- BIR og Norsk Vinner 2014: Værøy-Drotten av Vollakloa, eier Solvor og Andreas Melum, ble også Norsk champion.
- BIM og Norsk Vinner 2014: Rechnagel Olga Danilova, eier Solvor og Andreas Melum.
- Norsk Juniorvinner: Améliès Kelpie, eier Maylen Sæther
- Norsk veteranvinner: Eriksro Magiske Moxy, Eier Unni og Iren Storli
- BIR og BIG2 valp: Viljar, eier Geir Morten Jansberg og Turid Johansen

Det ble stilt to oppdrettere i oppdretterklassen med Kennel Eriksro som beste oppdretter og kennel Løvheim som nummer to, begge med HP.

Lørdag og Søndag var det Nordisk Vinner utstilling hvor lundehunda stilte søndag. Det var påmeldt 36 voksne og en valp og dommer var Christian Vole.

Søndagens titler ble vunnet av:

- BIR og Nordisk Vinner: Værøy-Drotten av Vollakloa, eier Solvor og Andreas Melum
- BIM og Nordisk vinner: Vingheias Indra, eier Siv Kværnström
- Nordisk Juniorvinner: Moonheims Kalles Frida, eier Laila E. Lauritzen
- Nordisk veteran vinner: Linja, eier Gro W.Viken
- BIR valp: Tor av Stjernepoten, eier: Belinda Andersen

På søndag stilte det en oppdretter i oppdretterklassen: Kennel Eriksro ble beste i oppdretterklassen med HP.

Geir Morten Jansberg

BIR og BIM, Nordiske Vinnere

Nordisk Veteran Vinner

Fotomontasje: Geir Morten Jansberg (vinnerbilder), Ragna Fossen (bilder fra utstillingene)

Lillelunden

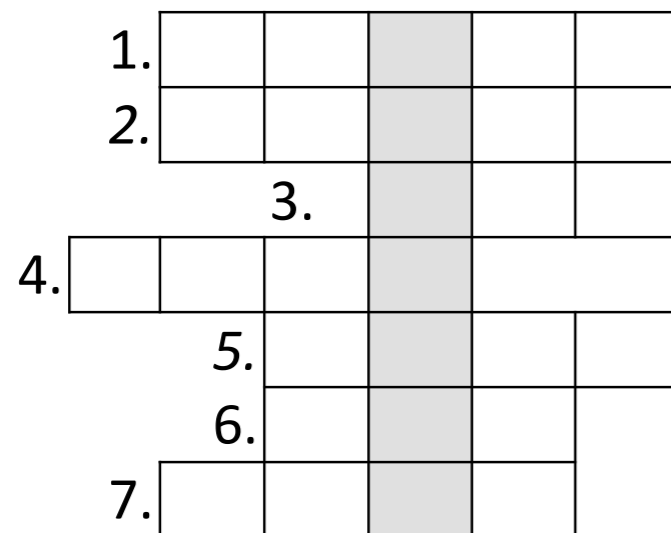
Tekst og tegning: Elin M. Hovde

Kryssord 4/14

Slik løser du kryssordet:

Fyll inn svaret på spørsmålene nedenfor i rutene. I de grå feltene vil det til slutt danne seg et ord.

1. Rå fiskerett som har blitt veldig populær
2. Når noen vifter med en rød klut foran oxen, da blir den ....
3. Brukes til å hogge ved med
4. Når du er glad i noen er det hyggelig å gi dem en ....
5. Lady og Landstrykeren sin sønn
6. Et ledd på kroppen
7. Ikke sol

Vil du være med i trekningen av en lundehundeffekt, send inn svaret til redaksjon@lundehund.no innen 1. februar 2015. Voksne kan også sende inn på egne eller andres barn eller barnebarn.

Løsningen på kryssordet i forrige nummer var: HØSTTUR

Denne gangen fikk vi ikke inn noen svar. Mulig det ble litt kort frist for dere, men vi håper dere får tid i julen til å løse dette kryssordet.

Julenøtter

Finn navn

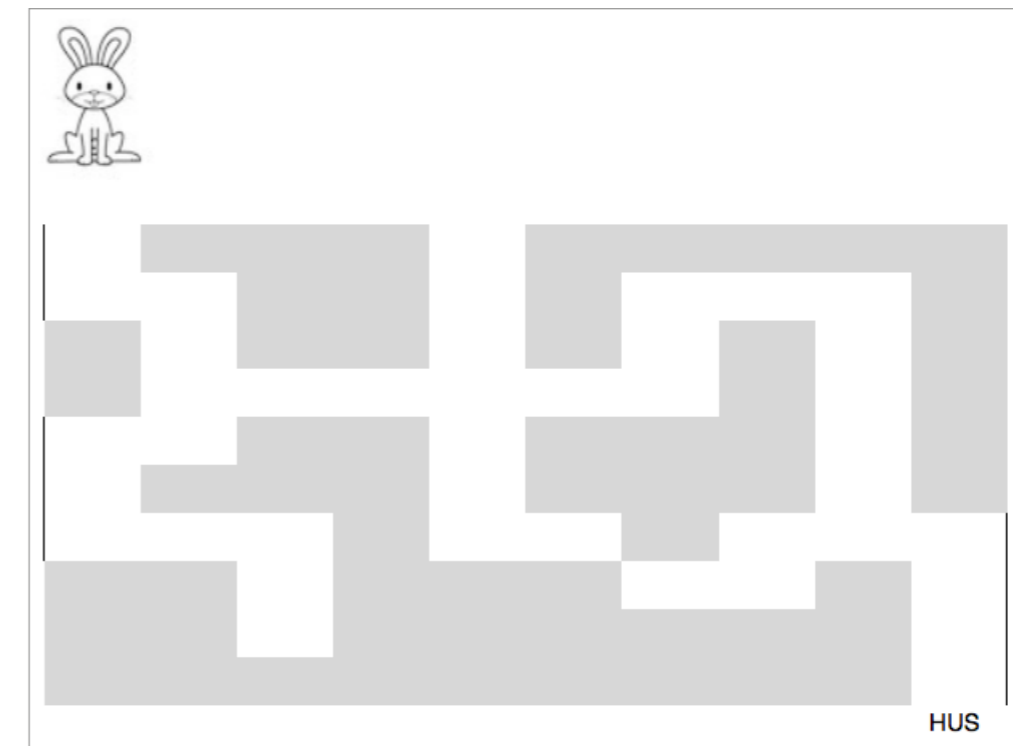
I hver setning nedenfor er det skjult ett eller flere guttenavn. Alle bokstavene i et navn må finnes fortløpende etter hverandre for å telle!

Jeg er ikke skolelei!	
En liten sti går gjennom skogen.	
Kjøp ål på tilbud i dag.	

Vet du dette?

I hvilken film opptrer Sjeik Ben Redik Fy Fazan?	
I hvilket land heter Donald Duck Anders And?	
I hvilken by ble Jesus født?	

Hjelp kaninen å finne den rette veien til huset sitt:

Gåter

Synnes mor har tre barn. Det første kalte hun Tulla, og det neste Pål. Hva heter hennes tredje barn?
Lett som en fjær, men ingen greier å holde meg særlig lenge. Hvem er jeg?
Jo mer det er av det, des mindre ser du. Hva er det?

Svar på oppgavene finner du på side 52

Juleforside

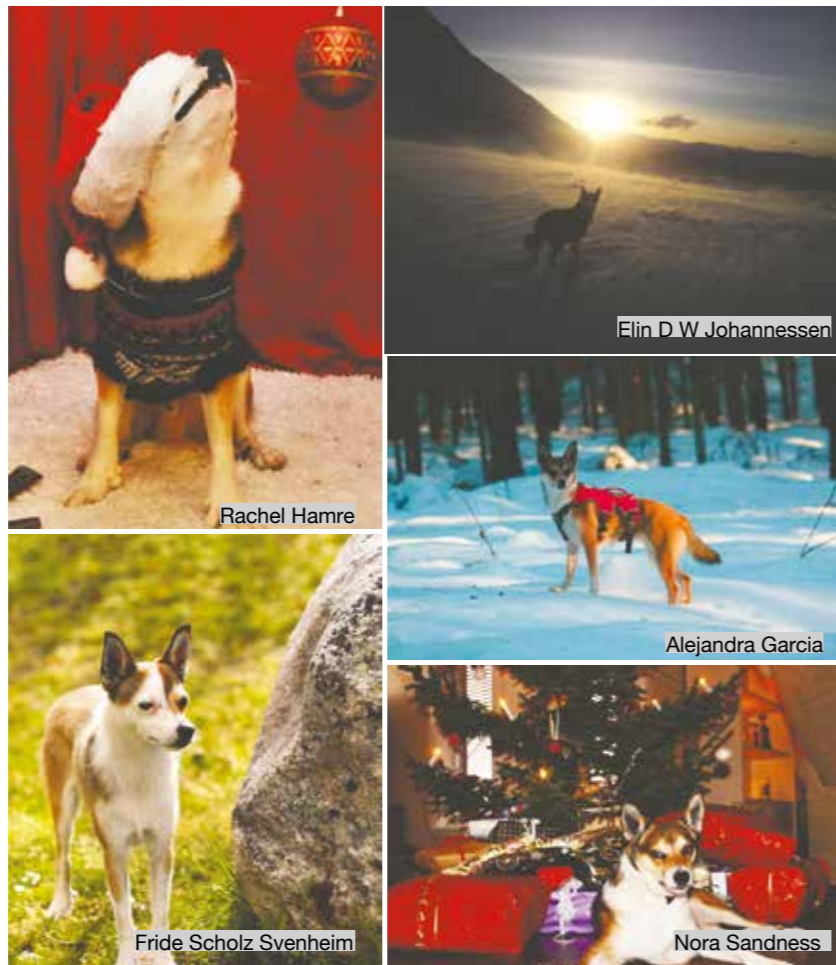
I oktober la vi ut et ønske om at medlemmene kunne sende forslag til forsidebilde på årets julenummer til klubbens Facebook-side. Vi fikk inn fine bilder med mange forskjellige motiver.

Det eneste kriteriet som var viktig var at bildet skulle inneholde en lundehund. Og det fikk vi.

Bildene vi har valgt ut til bladet er Inger Vahlkvist sitt portrett av Hildur Vinter (forsiden) og Rachel Hamres flotte bilde av Frost av Vinterskogens julestas på baksiden av bladet.

I tillegg fikk vi noen flotte bilder som passer bedre til andre årstider enn julen. Disse vil dukke opp i bladet i løpet av neste år!

Øvrige bilder vi mottok har vi montert til høyre.

Rachel Hamre

Elin D.W. Johannessen

Alejandra Garcia

Fride Scholz Svenheim

Nora Sandness

God jul
og godt nytt år
til alle våre venner
og bekjente
fra familien Gautun

Avdeling Nordlands høsttreff i Saltstraumen 17.-19. oktober

Tekst: Ellen Brattbakk, foto: Karen Elise Dahlmo

Denne helga i oktober møttes til sammen 13 flotte lundehunder og deres eiere opp på Saltstraumen Pluscamp for høstens treff i Lundehundens tegn! Utover fredags kveld møtte de første opp og helga ble startet med fyr på grillen i campingens grillkåte til pølsegrilling og sosialt samvær utover kvelden.

På lørdag kom resten av deltakerne og vi startet med en spasertur på den flotte turstien langs Saltstraumen. Været var brukbart så det ble en trivelig tur der vi fikk bli kjent med nye hunder og deres eiere og også treffe gamle kjente. Det ble under spaseren utvekslet mye nyttig hundeerfaring.

Etter spaseren møttes vi på skola i Saltstraumen til medlemsmøte. Denne gangen var vi så heldige at vi hadde

besøk av leder i NLK, Rita Daverdin. Rita var tilstede på medlemsmøtet for å orientere om, og å drøfte styret i NLK's tanker rundt Værøytreff 2016. Bård Mathias Andersen (medlem i avslrådet i NLK og medlem i avd. Nordland) orienterte om RAS (rasespesifikk avlsstrategi), og om krysningsforsøket som er i gang.

Bård og Rita samlet også sammen avførings- og spyttprøver til Claudia Melis sitt prosjekt fra 7 av hundene som var tilstede. Ikke alle hundene var like begeistret for spyttprøvetakinga, men desto mer begeistret for aktiviteten som foregikk etter medlemsmøtet. Da ble klubbens agilityutstyr satt opp i skolegården og hunder og eiere fikk prøve seg på denne løypa.

Utpå kvelden hadde vi menneskene

felles middag med dertil hørende drikke mens hundene fikk hvile seg i bobiler og hytter.

Søndag møttes de som hadde anledning til ny spaseretur langs straumen. Treffet ble drøftet og evaluert. Det ble foreslått at også fremtidige treff blir lagt til Pluscamp Saltstraumen, men at det flyttes til siste helga i september eller første helga i oktober. Det kom også forslag om å bruke mer tid på sosialt samvær sammen med hundene og mindre tid på møtevirksomhet.

Det er verdt å nevne at vi hadde med oss hund og eier fra Troms fylke på dette treffet, og det satte vi veldig stor pris på!

Nytt fra Trøndelag

Tekst: Hanna Gautun, foto: Gunn Tove Ormset (øverst) og Hilde Helgesen

Hei alle sammen!

Denne høsten har Avdeling Trøndelag tilbudt sine medlemmer et kurs i agility gjennom Sportshunder i Trondheim. Kurset gikk over 5 onsdagskvelder og var tilrettelagt for alle nivå. Medlemmer av NLK ble sponset av Avd TRLs Grasrotmidler. Vi var til sammen syv handlere med i alt 10 hunder som deltok. Spennvidden på forkunnskaper hos hund og eier varierte veldig fra undertegnede med lille Tinna på 7 mnd de langt mer erfarne ekipasjer. Sportshunder stilte med 2 superflinke instruktører, Eirin Dahl og Randi Sivertsen. Deltagerne ble delt i to grupper som jobbet samtidig med ulike hinder og vanskelighetsgraden ble tilpasset den enkelte hund. Det var utrolig artig å se hvordan hundene utviklet seg i løpet av kurset og alle gjennomførte en liten løype med glans siste dagen. Dette var noen herlige kvelder som inspirerte til videre trening!

Søndag 19. oktober inviterte Avdeling Trøndelag til felles tur i Leinstrandmarka. Folk møtte fram på parkeringsplassen på Skogly og gikk en ca. 4 km tur i bedagelig tempo fram til turisthytta Rønningen. Etter 1 time med skravling på veien fant vi oss en fin rasteplass og not medbrakt

niste og godbiter fra kafeen. Til sammen tobeinte 7 og 5 firbeinte deltok på turen. Dette er første gang vi har arrangert en fellestur på denne måten, og det er noe vi gjerne ser mer av fremover.

I skrivende stund har høstmørket lagt seg over oss. Adventstiden har begynt å nærme seg. Vi planlegger som vanlig julelunsj på Øye Grendehus. I år blir det søndag 30 november. Informasjon vil bli sendt ut på e-post. Dersom du IKKE

får tilsendt informasjon om avdelingens aktiviteter på e-post og bruker e-post, så meld gjerne fra om dette til: hilde.helgesen@ntebb.no.

Til slutt vil jeg på vegne av styret for Avdeling Trøndelag ønske alle en riktig GOD JUL OG ET GODT NYTT ÅR!

Hanna Gautun
for styret i NLK, Avd. Trøndelag.

Valpeformidling i NLK

Valpeformidler i Norsk Lundehund Klubb hjelper til med å opprette kontakt mellom valpekjøpere og oppdrettere som har valper til salgs.

Norsk Lundehund Klubb fører statistikk over valpekull. Gi gjerne beskjed til valpeformidler vedr. planlagte kull, valper som er født, når valpene er solgt, og hvor de dro. Dette formidles videre til klubbens ulike kartoteker over hunder og eiere.

De som ønsker valpeformidling gjennom klubben må informere om når paring har skjedd, og med hvilke hunder, for at formidling kan skje best mulig.

Formidlingstjenesten foretar en viss prioritering. Valpekjøperne som har ventet lengst får tilbud om valp først, dersom tidspunktet passer. Det kan eventuelt tas hensyn til eksteriøret om valpene skal brukes til utstilling, og videre avl, slik at de som har best utviklede ekstratær går til utstillingsinteresserte kjøpere.

Ta gjerne kontakt med klubbens valpeformidler for mer informasjon:

Liv Skjervik,
Sygnaveien 16, 4308 Sandnes,
Tel 51 67 22 16 / 958 86 117,
ePost: valpeformidler@lundehund.no

Annonsering av valper

Mange oppdrettere legger ut bilder av valpene på Facebook. Det er jo kjekt å legge ut nyheten der, men det er ikke "alle" som har interesse av/eller tilgang til dette mediet. Klubben har imidlertid to andre tilbud som kan være av interesse for oppdrettere og valpekjøpere å benytte:

NLKs hjemmeside - lundehund.no

Sammen med redaksjonen for klubbens hjemmeside - www.lundehund.no - har vi organisert en tjeneste hvor informasjon om valpekull legges ut.

Annonsering av valper på Finn.no

Norsk Lundehund Klubb har avtale med nettstedet Finn.no om annonsering av valper som er til salgs. Avtalen innebærer at oppdrettere kan annonsere sine valper gratis, klubben dekker utgiftene. Klubben har også informasjon om rasen liggende som fast annonse.

Det er mange treff på de annonsene som har vært lagt ut og derfor en god mulighet for oppdrettere med valper til salgs.

De som ønsker annonsering kan ta kontakt med valpeformidler Liv Skjervik. Hun bistår med utforming og publisering av annonsen. Benyttes klubbens avtale med Finn.no, vil NLKs logo og informasjonstekst knyttes til den enkelte salgsannonse.

Se også klubbens hjemmeside for mer detaljert informasjon.

NLK avdelinger

Avdeling Trøndelag

Styreleder	Hanna Gautun, Nordahl Griegs vei 12, 7024 Trondheim tel: 72 55 57 85/911 09 116, ePost: hanna.gautun@ntnu.no
Nestleder	Hilde Nordtiller, tel: 976 70 647
Styremedlem	Stefan de Graaf, tel: 458 84 710 Rita Daverdin, tel: 922 36 662 Hilde Helgesen, tel: 917 52 254
Vara- medlemmer	Siri Monkan, tel: 915 85 003 Oddbjørg Bakk, tel: 900 61 633
Revisor	Mari Østgaard, tel: 913 42 404
Vararevisor	Claudia Melis, tel: 938 59 351
Valgkomite	May Elisabeth Lernæs Selbekk, tel: 951 48 536 Solvor Melum, tel: 412 63 684 Unni Storli, tel: 404 51 525

Avdeling Nordland

Styreleder	Karen Elise Dahlmo, Drevja, 8664 Mosjøen Tel: 900 51 420, ePost: ked@dahlmo.no
Nestleder	Eirik Anders Olsen, Bø i Vesterålen, 8475 Straumsjøen Tel: 974 23 074, ePost: eiriko@online.no
Sekretær	Ellen Brattbakk, Brækken, 8664 Mosjøen Tel: 481 13 236, ePost: ebrattbakk@hotmail.com
Kasserer	Tina Karstensen Fransson, Hammarn 28, leil. 201, 8003 Bodø Tel: 916 34 847, ePost: tinakar@online.no
Styremedlem	Janne Haustreis, Haustreisdal, 8640 Trofors Tel: 908 74 359, ePost: haustreis.gaard@gmail.com
Vara- medlemmer	Berit Marthinussen, Vågehamn, 8412 Vestbygd Tel: 480 05 656 E-post: beritfm@online.no Bjørge Skundberg, Lyngenveien 7, 8680 Trofors Tel: 412 11 153, ePost: bjorgskund@msn.no
Valgkomite	Hermund Brækken, Brækken, 8664 Mosjøen Tel: 992 53 723, ePost: ebrattbakk@hotmail.com Jon Dahlmo, Drevja, 8664 Mosjøen, Tel: 905 85 161, ePost: smia@dahlmo.no

Komitéer og tillitsvalgte

Valpeformidler

Liv Skjervik, Sygnaveien 16, 4308 Sandnes
Tel: 51 67 22 16 / 958 86 117,
ePost: livskjervik@hotmail.com

Avlsrådet

ePost: avlsraadet@lundehund.no
Christen Lang, leder, Sandviksveien 173,
5035 Bergen, Tel: 909 81 295,
ePost: chr-lan@online.no
Hanna Gautun, Nordahl Griegs vei 12,
7024 Trondheim, Tel: 911 09 116,
ePost: hanna.gautun@ntnu.no
Mari Johannessen, Kildeveien 24,
2450 Rena, Tel 917 62 953,
ePost: mari_johannessen@yahoo.no
Bård Andersen, Innigarden 23,
8617 Dalsgrenda, Tel: 480 30 585
e-post: bard.andersen@gmail.com

Hundekartoteket med spørreskjema om hundens helse og vedr. kull og parring

Gro W. Viken, Baksidevegen 320,
2647 Sør-Fron, Tel: 61 29 81 15 / 905 85 277,
ePost: groviken@online.no

Revisor

Øyvind Hjelme
Vararevisor: Odd Reidar Gautun

Valgkomite

Unni Hofstad, Nermølneveien 10, 7900 Rørvik
Tel: 74 39 38 61/952 17 957,
ePost: unni@hofstad.cc
Gerd Haugen, Midtre Burevei 20,
3475 Storsand, Tel: 32 79 15 70,
ePost: ger-ha@online.no
Jan Opsanger, Omvikedahlsveien 51,
5464 Dimmelsvik, Tel: 53 48 17 29 / 995 74 139,
ePost: j-helops@online.no

Varamedlem:

Geir Morten Jansberg, Norderhaug 26,
2219 Brandval, Tel: 62 82 55 32 / 476 26 707,
ePost: gmortj@online.no

Lundebua

Karen-Elise og Jon Dalhmo, Drevja,
8664 Mosjøen, Tel: 75 18 76 64 / 900 51 420
Bestilling:
<http://lundehund.no/lundebua> eller
ePost: lundebua@lundehund.no

Ansvarlig for klubbens kalender

Hilde Nordtiller, Trondheim.
Tlf 97676047
Epost: nordtiller@yahoo.com

Ansvarlig for Årets Utstillingshund

Unni Hofstad
Dagrunn Mæhlen
ePost: utstillingshund@lundehund.no

Ansvarlig for Årets Aktivitetshund

Elin D.W. Johannessen
Irene Stølan
ePost: aktivitetshund@lundehund.no

Klipparkiv, lundehund i media

Anne Lise Torsteinsen, Brenneveien 67,
1339 Vøyenenga, Tel: 67 13 32 49,
ePost: r-tors@online.no

Klubbeffekter / materialforvalter

Jan H. Opsanger, Omvikedahlsveien 51,
5464 Dimmelsvik,
Tel: 53 48 17 29 / 995 74 139,
ePost: j-helops@online.no

Utsendinger til NKKs representatskapsmøte:

Styret oppnevner to delegater

Medlemskartoteket:

Merete Evenseth, Glimmerveien 11,
9022 Krokeldalen, Tel: 916 44 269,
ePost: mereteevenseth@yahoo.no

Klubbens hjemmeside, www.lundehund.no

Ansvarlig for klubbens hjemmeside:
Elin Mariboe Hovde, Stig Moen og
Ida Skarkerud
ePost: hjemmeside@lundehund.no

Norsk Lundehund Klubbs database

Spørsmål, kommentarer og forslag:
Marc Daverdin
ePost: database@lundehund.no

Svar på julenøttene på side 47

Finn navn

- Jeg er ikke skolelei! (Erik, Ole)
- En liten sti går gjennom skogen. (Stig)
- Kjøp på tilbud i dag. (Pål, Dag)

Vet du dette?

- Sjeik Ben Redik Fy Fazan opptrer i Flåklypa.
- Donald Duck heter Anders And i Danmark.
- Jesus ble født i Bethlehem.

Gåter

1. Synne
2. Pusten
3. Mørket

NLK Kontaktpersoner

Finnmark

Elin D. W. Johannessen, Breilia 9,
9600 Hammerfest, Tel: 917 62 954,
ePost: elin_dwj@yahoo.no

Troms

Merete Evenseth, Glimmerveien 11,
9022 Krokeldalen, Tel: 916 44 269,
ePost: mereteevenseth@yahoo.no

Nordland

Karen Elise Dahlmo, Drevja, 8661 Mosjøen,
Tel: 900 51 420
ePost: ked@dahlmo.no

Nord-Trøndelag

Unni Hofstad, Nermølneveien 10,
7900 Rørvik, Tel: 74 39 38 61 / 952 17 957,
ePost: unni@hofstad.cc

Sør-Trøndelag

Solvor Melum, Bratsbergveien 453,
7039 Trondheim, Tel: 73 83 70 28,
ePost: solvormelum@yahoo.no

Møre og Romsdal

Tove-Ann Lillevik Vatne, Åmdal
6150 Ørsta, Tel: 971 00 129,
ePost: talvatne@hotmail.com

Sogn og Fjordane / Hordaland

Kari Øvstedal, Flolid,
5967 Eivindvik, Tel: 416 10 975,
ePost: karoevst@online.no

Rogaland

Liv Skjervik, Sygnaveien 16,
4308 Sandnes, Tel: 51 67 22 16 / 958 86 117,
ePost: livskjervik@hotmail.com

Øst- og Vest-Agder

Tor Omholt, Omholt, 4824 Bjorbekk
Tel: 481 03 817,
ePost: toingo@online.no

Hedmark

Geir Morten Jansberg, Norderhaug 26,
2219 Brandval, Tel: 476 26 707,
ePost: gmortj@online.no

Oppland

Gro W. Viken, Baksidvegen 320,
2647 Sør-Fron, Tel: 61 29 81 15 / 905 85 277,
ePost: groviken@online.no

Buskerud / Vestfold / Telemark

Gerd Haugen, Midtre Burevei 20,
3475 Storsand, Tel: 32 79 15 70,
ePost: ger-ha@online.no

Akershus / Oslo / Østfold

Roger Gibson, Simensbråtveien 6,
1182 Oslo, Tel: 22 68 87 10 / 468 41 898,
ePost: gibson@online.no

Kontaktpersoner ved mage/tarm problem

Unni Hofstad, Nermølneveien 10,
7900 Rørvik, Tel: 74 39 38 61 / 952 17 957,
ePost: unni@hofstad.cc

Rita H. Daverdin, Hyllandvn 2,
7517 Hell, Tel: 922 36 662
ePost: ritadaverdin@yahoo.no

Turid Helfjord, Solgløttv 90,
2848 Skreia, Tel: 902 74 775
ePost: turid.helfjord@gmail.com

Gerd Haugen, Midtre Burevei 20,
3475 Storsand, Tel: 32 79 15 70,
ePost: ger-ha@online.no

Liv Skjervik, Sygnaveien 16,
4308 Sandnes, Tel: 51 67 22 16 / 958 86 117,
ePost: livskjervik@hotmail.com

Lyrypa's kennel

Inger-Marie, Unni og Iren Storli
Tlf: 74160470, 72426600, 74165660
unnistorli@hotmail.com - iren.storli@c2i.net

Æresmedlemmer

Norsk Lundehund Klubb har over årene hedret noen få av medlemmene med tittelen "æresmedlem". Æresmedlemmene får diplom fra klubben ved utnevnelsen, og varig, gratis medlemskap.

Våre æresmedlemmer er:

- Margit Lines Våtvik
- Christen Lang
- Roar Torsteinsen
- Anne-Lise Torsteinsen

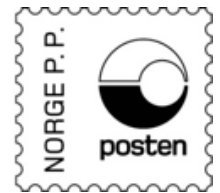

Kennel LUNDESTUGU

ønsker alle
Lundehunder med
sine eiere
TRIVELIG JUL
og alt GODT i 2015

Paluna's Øydis CENTA Troyadatter f. 9/4-2012
sammen med kompis LUNA i hardtrening til
julehøytiden

Returadresse:
Merete Evenseth
Glimmervegen 11, N-9022 Krokeldal

Cooleste julenissen ever.
Frost av Vinterskogen i full julemundur. Foto: Rachel Hamre.

Bildet ble sendt inn til vår forsidekonkurranse hvor vi ba om julestash med måte. Vi fikk straks en e-post om vi ikke kunne godta "bare litt julesaker", og svaret var selvfølgelig "joda, det går greit". Så fikk vi dette: redaksjonen falt pladask, dette MÅ bare være baksiden på julenummeret i år! Takk, Rachel, for den flotte korreksjonen!

**Redaksjonen ønsker alle leserne av vårt felles blad
en riktig God Jul og et Godt Nytt Lundehundår!**